

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 16 november 2006 (27.11)
(OR. en)**

15384/06

**Interinstitutionellt ärende:
2005/0245 (COD)**

LIMITE

**EF 56
ECOFIN 406
CONSOM 119
CRIMORG 179
CODEC 1315**

NOT

från: Ordförandeskapet
till: Arbetsgruppen för finansiella tjänster (attachéer – betaltjänster)
Komm. förslag nr: 15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165
Ärende: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2000/12/EG och 2002/65/EG

För delegationerna bifogas texten till ordförandeskapets kompromiss.

Ändringar i förhållande till tidigare lydelse har markerats med understrykning.

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
om betaltjänster på den inre marknaden
och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2000/12/EG och 2002/65/EG

- (1) Det är avgörande för inrättandet av den inre marknaden att alla inre gränser i gemenskapen avlägsnas för att tillåta fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital. Därför är en väl fungerande inre marknad för betaltjänster mycket viktig. För närvarande utgör emellertid bristen på harmonisering inom detta område ett hinder för en fungerande sådan marknad.
- (2) För närvarande är medlemsstaternas marknader för betaltjänster organiserade separat enligt nationella modeller och de rättsliga ramarna för betaltjänster är uppsplittrade på 25 nationella rättsliga system.
- (3) Flera gemenskapsrättsakter – Europaparlamentets och rådets direktiv 97/5/EG av den 27 januari 1997 om gränsöverskridande betalningar och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2560/2001 av den 19 december 2001 om gränsöverskridande betalningar i euro – har redan antagits på detta område utan att i tillräcklig grad kunnat komma till rätta med denna situation, och samma sak kan sägas när det gäller kommissionens rekommendation 87/598/EEG av den 8 december 1987 om en europeisk uppförandekod för elektroniska betalningar (förhållandet mellan finansiella institut, handlare och tjänsteföretag samt konsumenter), kommissionens rekommendation 88/590/EEG av den 17 november 1988 om betalningssystem, särskilt förhållandet mellan kortinnehavare och kortutgivare och kommissionens rekommendation 97/489/EG av den 30 juli 1997 om transaktioner med hjälp av elektroniska betalningsmedel med tonvikt på förhållandet mellan utgivare och innehavare. Dessa åtgärder är dock fortfarande otillräckliga. Nationella bestämmelser och ett ofullständigt gemenskapsregelverk som existerar parallellt leder dessutom till osäkerhet och brist på rättslig säkerhet.¹

¹ Som i ändringsförslag 1 ECON.

- (4) Därför är det viktigt att fastställa en modern och konsekvent rättslig ram för betaltjänster på gemenskapsnivå, oavsett om dessa tjänster är kompatibla eller inte med det system som härrör från finanssektorns initiativ för ett gemensamt eurobetalningsområde, ett system som är neutralt för att garantera samma spelregler för samtliga betalningssystem för att upprätthålla konsumenterna valfrihet, vilket bör innebära ett avsevärt steg framåt när det gäller konsumenternas kostnader, säkerhet och effektivitet jämfört med befintliga nationella system.¹
- (5) Denna ram bör trygga samordning av nationella bestämmelser om tillsynskrav, marknadstillträde för nya betaltjänstleverantörer, informationskrav samt rättigheter och skyldigheter för betaltjänstanvändare. Bestämmelserna i förordning (EG) nr 2560/2001, som skapade en inre marknad för gränsöverskridande betalningar i euro, bör behållas inom denna rättsliga ram. Bestämmelserna i direktiv 97/5/EG och rekommendationerna i rekommendationerna 87/598/EEG, 88/590/EEG och 97/489/EG bör integreras i en enda bindande rättsakt.
- (6) Det är dock inte lämpligt att den rättsliga ramen är heltäckande. Dess tillämpning bör begränsas till leverantörer vars huvudsakliga verksamhet består i att tillhandahålla betaltjänster till betaltjänstanvändare. Regelverket bör inte heller tillämpas på tjänster där överföringen av medel från betalaren till betalningsmottagaren eller transport av dessa utförs enbart i sedlar och mynt eller där överföringen är baserad på checkar, växlar, skuldebrev eller andra instrument, kuponger eller kort som är dragna på en betaltjänstleverantör eller annan part i syfte att ställa medel till förfogande för betalningsmottagaren. Även om de rättsliga ramarna bör tillämpas på betaltjänstanvändare och deras förhållanden till betaltjänstleverantörer när de använder sig av betaltjänster, bör vissa bestämmelser inte tillämpas på transaktioner som görs av företag, eftersom användaren sannolikt befinner sig i en sådan förhandlingsposition att denne kan avtala om mer specifika och lämpliga villkor med betaltjänstleverantören.

¹ Som i ändringsförslag 2 ECON.

- (6a) Betalningsförmedling är en enkel betaltjänst som normalt grundas på att en betalare lämnar kontanter till en betaltjänstleverantör, som förmedlar motsvarande belopp, till exempel via ett kommunikationsnät, till en betalningsmottagare eller en betaltjänstleverantör som handlar på betalningsmottagarens vägnar. I vissa medlemsstater erbjuds allmänheten en motsvarande tjänst av snabbköp, grossister och andra återförsäljare, som innebär att räkningar från försörjningsföretag och för andra återkommande hushållsutgifter kan betalas. Denna tjänst omfattas av definitionen av betalningsförmedling i detta direktiv.¹
- (7) Det är nödvändigt att specificera de kategorier av betaltjänstleverantörer som lagligen får tillhandahålla dessa tjänster inom gemenskapen, dvs. kreditinstitut som tar emot insättningar från användare för att finansiera betalningstransaktioner och som bör fortsätta att omfattas av tillsynskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, institut för elektroniska pengar som ger ut elektroniska pengar för att finansiera betalningstransaktioner och som bör fortsätta att omfattas av tillsynskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG av den 18 september 2000 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet och postgiroinstitut som har rätt till detta enligt nationell lagstiftning.
- (7a) I detta direktiv fastställs bestämmelser för utförande av betalningstransaktioner med medel som är elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 1.3 b i direktiv 2000/46/EG. Utgivning av elektroniska pengar regleras dock inte genom detta direktiv, som inte heller innebär någon ändring av bestämmelserna om tillsyn av institut för elektroniska pengar enligt direktiv 2000/46/EG. Betalningsinstitut får därför inte ge ut elektroniska pengar.²

¹ Ett nytt skäl som behandlar tillhandahållande av fakturabetaltjänster.

² Ett nytt skäl för att klargöra att utgivning av elektroniska pengar inte regleras genom detta direktiv, och betalningsinstitut får följaktligen inte ge ut elektroniska pengar.

- (8) För att kunna avlägsna de rättsliga hindren för marknadstillträde är det nödvändigt att inrätta en enda auktorisation för alla betaltjänstleverantörer som inte är berörda av att ta emot insättningar eller att ge ut elektroniska pengar. Därför är det lämpligt att införa en ny kategori av tjänstleverantör, nedan kallad "betalningsinstitut", genom att föreskriva att fysiska och juridiska personer som faller utanför de befintliga kategorierna enligt stränga och heltäckande villkor får auktoriseras att tillhandahålla betaltjänster inom gemenskapen. Följaktligen kommer samma villkor att gälla för sådana tjänster i hela gemenskapen.¹
- (9) Villkoren för att bevilja och behålla auktorisation som betalningsinstitut bör innefatta tillsyns krav som står i proportion till de operativa och finansiella risker som dessa institut ställs inför i sin verksamhet. Kraven på betalningsinstitut bör avspegla det faktum att dessa ägnar sig åt mer specialiserade och begränsade verksamheter än kreditinstituten och att de risker de skapar således är mer begränsade och lättare att kontrollera än de som uppstår inom kreditinstitutens bredare verksamhetsutbud. Betalningsinstitut bör i synnerhet inte få ta emot insättningar från användare och endast få utnyttja medel som de tagit emot från användare för att utföra betaltjänster. Det bör fastställas bestämmelser om att kundmedel skall hållas åtskilda från betalningsinstitutens medel för annan affärsverksamhet. Betalningsinstituten bör också omfattas av effektiva krav för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.²
- [(9a) Det är viktigt att garantera betalningsinstitutens finansiella stabilitet. Det är inte lämpligt att betalningsinstitut beviljar långfristiga lån, exempelvis hypotekslån. När krediter beviljas för att underlätta betaltjänster, t.ex. när kreditkort utfärdas, eller när de på annat sätt är nära kopplade till betalningsinstitutets verksamhet, är det dock lämpligt att det tillåts om det återfinansieras med hjälp av betalningsinstitutets kapitalbas, inbegripet medel som erhållits från kapitalmarknaderna, och inte med de medel som det på kundernas vägnar förfogar över för betaltjänster.³]

¹ Som i ändringsförslag 4 ECON.

² Delvis som i ändringsförslag 5 ECON.

³ Ändringsförslag 6 ECON i ändrad lydelse. Skälet har satts inom hakparentes eftersom det är kopplat till utgivning av kapital m.m.

- (10) Det är nödvändigt att medlemsstaterna utser de myndigheter som skall ansvara för att meddela auktorisation till betalningsinstitut, utföra fortlöpande kontroller och besluta om återkallande av auktorisation. För att försäkra sig om lika behandling bör medlemsstaterna inte tillämpa några andra krav på betalningsinstitut än dem som anges i detta direktiv. Alla beslut som fattas av de behöriga myndigheterna bör dock kunna bestridas inför domstol. De behöriga myndigheternas uppgifter bör inte heller påverka den översyn över betalningssystemen som enligt artikel 105.2 fjärde strecksatsen i fördraget är en uppgift som skall utföras av europeiska centralbanksystemet.
- (11) Eftersom det är önskvärt att registrera namn och adress på alla fysiska och juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster och att, utan hänsyn till om de kan uppfylla alla villkor för auktorisation som betalningsinstitut, bevilja dem en viss form av erkännande, så att ingen tvingas ut i den svarta ekonomin, är det lämpligt att erbjuda en möjlighet genom vilken de betaltjänstleverantörer som inte kan uppfylla alla dessa villkor trots allt kan behandlas som betalningsinstitut. I detta syfte är det lämpligt att tillåta medlemsstaterna att låta dessa fysiska och juridiska personer tas upp i registret över betalningsinstitut utan att alla villkor för auktorisation tillämpas. Denna möjlighet till avvikelse måste dock vara kopplad till stränga villkor när det gäller transaktionsvolym. I de fall där undantaget har tillämpats är det också viktigt att se till att betaltjänster som tillhandahålls inom gemenskapen bara får tillhandahållas i den medlemsstat där registreringen har gjorts.
- (12) Utgår.¹

¹ Skäl 12 skall utgå eftersom skäl 12a mer eller mindre omfattar samma fråga. En annan lösning är att låta skäl 12a bli skäl 12 och därför låta skäl 12b bli skäl 12a.

- (12a) För alla betaltjänstleverantörer är det av avgörande betydelse att ha tillgång till betalningssystemens tekniska infrastruktur. Dessa betalningssystem omfattar ofta exempelvis fyrpartskortsystemen samt andra större system för behandling av kreditöverföringar och autogirering. För att garantera lika behandling i hela gemenskapen av de olika kategorierna av auktoriserade betaltjänstleverantörer enligt villkoren i deras auktorisation är det nödvändigt att klargöra bestämmelserna om tillhandahållande av betaltjänster och tillgången till betalningssystem. Åtgärder skall vidtas så att ingen diskriminering sker mellan auktoriserade betalningsinstitut och kreditinstitut och att alla konkurrerande betaltjänstleverantörer på den inre marknaden kan använda tjänsterna i dessa betalningssystemens tekniska infrastruktur på lika villkor. Olika behandling av auktoriserade betaltjänstleverantörer i förhållande till betaltjänstleverantörer som omfattas av undantaget enligt artikel 21 i det här direktivet och av undantaget i artikel 8 i direktiv 2000/46/EG kan motiveras med hänvisning till skillnaderna i deras tillsynsramar om man jämför med de auktoriserade betaltjänstleverantörerna. Under alla förhållanden bör skillnader i prisvillkor endast tillåtas när det finns en motiverad skillnad i kostnader som uppstår för betaltjänstleverantörerna. Detta bör inte få påverka medlemsstaternas rätt att begränsa åtkomsten av systemviktiga system i enlighet med direktiv 98/26/EG eller med Europeiska centralbankens och Europeiska centralbankssystemets behörighet enligt artikel 105.2 i fördraget och artikel 3.1. och artikel 22 i stadgan för ECBS och ECB, när det gäller tillgången till betalningssystem. (...).
- (12b) Bestämmelserna om tillgången till betalningssystemen kommer inte att gälla för slutna (...) system som (...) inrättas och drivs av en enstaka betaltjänstleverantör. Dessa slutna system kan drivas antingen i direkt konkurrens med betalningssystem eller, vilket är vanligare, i en marknadsnisch med ofullständig täckning av betalningssystem. Slutna betalningssystem omfattar trepartskortsystem, bankgruppers interna system, betaltjänster som erbjuds av teleoperatörer eller betalningsförmedlingstjänster där det slutna systemets operatör (...) är både betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör (...). Det vore inte lämpligt att ge utomstående tillgång till dessa slutna (...) betalningssystem
- (13) Ett regelverk bör fastställas för att garantera klarhet vad gäller villkoren för betaltjänster.

- (14) Direktivet bör inte tillämpas på betalningstransaktioner som genomförs med kontanter, eftersom en gemensam betalningsmarknad för kontanter redan existerar. Detta direktiv bör heller inte tillämpas på sådana betalningstransaktioner som baseras på papperscheckar, eftersom dessa på grund av sin karaktär inte kan behandlas lika effektivt som andra betalningsmedel. Det är dock lämpligt att god praxis på detta område utgår från principerna i detta direktiv.¹
- (15) Utgår.²
- (15a) I och med att konsumenter och företag inte är i samma situation behöver de inte ha samma nivå av skydd. Trots att det är viktigt att sörja för konsumenternas rättigheter genom att införa bestämmelser från vilka det inte går att avtala om undantag, är det rimligt att låta företag och organisationer avtala om andra villkor. Medlemsstaterna bör emellertid ha möjligheten att föreskriva att mikroföretag, enligt definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag i kommissionens rekommendation 2003/361/EG, bör behandlas som på samma sätt som konsumenter. Under alla förhållanden bör vissa centrala bestämmelser i det här direktivet dock alltid vara tillämpliga, oavsett användarens ställning.
- (16) I direktivet bör det specificeras vilka skyldigheter som betaltjänstleverantörerna bör iaktta vid information till användarna, som bör erhålla tydlig information av lika hög nivå om betaltjänster för att kunna fatta välgrundade beslut och jämföra erbjudanden inom EU. För att värna om öppenheten fastställs i direktivet sådana harmoniserade krav som behövs för att garantera att nödvändig och tillräcklig information lämnas till betaltjänstanvändarna om betaltjänstavtalet och betalningstransaktionerna. Medlemsstaterna bör för att främja en väl fungerande inre marknad³ för betaltjänster inte få anta andra bestämmelser om information än dem i det här direktivet.

¹ Som i ändringsförslag 8 ECON.

² Skall strykas i enlighet med ändringsförslag 9 ECON.

³ Parlamentet: Det krävs en tydligare formulering. Det nya utkastet har detta syfte.

- (17) Konsumenterna bör skyddas mot otillbörliga och vilseledande metoder i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG (direktivet om elektronisk handel) och rådets direktiv 2002/65/EG om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter. De kompletterande bestämmelserna i dessa gällande rättsakter fortsätter att vara tillämpliga. Förhållandet mellan det här direktivet och direktiv 2002/65/EG måste dock särskilt klargöras.
- (18) Den begärda informationen skall stå i proportion till användarnas behov och meddelas i standardiserad form. Informationskraven för enstaka betalningstransaktioner bör dock skilja sig från dem som gäller ramavtal om en serie betalningstransaktioner.¹
- (18a) I praktiken är ramavtal och transaktioner som omfattas av sådana mycket vanligare och ekonomiskt viktiga än enstaka betalningstransaktioner. Om det finns ett betalkonto eller ett särskilt betalningsinstrument skall det finnas ett ramavtal. Kraven på förhandsinformation om ramavtal bör därför vara ganska omfattande och informationen bör alltid lämnas antingen i pappersform eller via något annat varaktigt medium, inbegripet i synnerhet kontoutdragsskrivare, disketter, cd-romskivor, dvd-skivor och persondatorers hårddiskar på vilka e-post kan lagras, men med undantag av webbplatser, såvida dessa de inte förblir åtkomliga för framtida konsultation under tillräckligt lång tid med tanke på informationens ändamål och den lagrade information kan återges i oförändrat skick.²
- Betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren kan dock i ramavtalet själva komma överens om på vilket sätt information om genomförda transaktioner därefter skall lämnas. Det kan till exempel avtalas att all information om betalkontot vid Internetbanktjänster skall göras tillgänglig online.

¹ Som i ändringsförslag 10 ECON.

² Texten från den ursprungliga definitionen av varaktigt medium i artikel 4.19 skall enligt en överenskommelse som tillkom under Österrikes ordförandeskap flyttas till ingressen.

- (18b) Vid enstaka betalningstransaktioner bör endast den viktigaste informationen alltid lämnas på betaltjänstleverantörens eget initiativ. I och med att betalaren vanligtvis är närvarande när betalningsordern ges behöver det inte krävas att information i varje enskilt fall skall lämnas i pappersform eller via något annat varaktigt medium. Betaltjänstleverantören kan lämna muntlig information vid betjäningen eller göra informationen åtkomlig på annat sätt, t.ex. genom att anslå villkoren i lokalerna. Det bör också informeras om var närmare upplysningar finns att tillgå (t.ex. webbadressen). Den viktigaste informationen bör dock lämnas i pappersform eller via något annat varaktigt medium, om konsumenten begär det.
- (18c) I direktivet bekräftas konsumentens rätt till kostnadsfri relevant information innan konsumenten binds av något betaltjänstavtal. Konsumenten kan likaledes alltid begära att kostnadsfritt få förhandsinformation och, under avtalsförhållandet, ramavtalet i pappersform. Konsumenten kan således jämföra betaltjänstleverantörernas tjänster och villkor och vid tvist kontrollera sina avtalade rättigheter och skyldigheter. Dessa bestämmelser motsvarar bestämmelserna i ovannämnda direktiv 2002/65/EG. De utförliga bestämmelserna om kostnadsfri information i det här direktivet skall inte medföra att avgifter kan tas ut för information till konsumenter enligt andra tillämpliga direktiv.
- (18d) Konsumenten bör dessutom utan extra avgift få grundläggande information om genomförda transaktioner. Vid enstaka betalningstransaktioner bör betaltjänstleverantören inte ta ut en särskild avgift för denna information. På samma sätt bör den efterföljande månatliga informationen om betalningstransaktioner enligt ett ramavtal lämnas kostnadsfritt. Med hänsyn till vikten av insyn i prissättningen och till kunders olika behov, kan dock parterna avtala om avgifter om denna information skall lämnas i pappersform samt för information som lämnas oftare eller som komplettering. För att kunna ta hänsyn till skillnader i nationell praxis skall medlemsstaterna tillåtas att fastställa bestämmelser som föreskriver att månatliga kontoutdrag för betalkonton alltid skall lämnas i pappersform kostnadsfritt.

- (19) För att underlätta rörligheten för kunderna bör det vara möjligt för konsumenterna att avsluta ett ramavtal efter ett år utan att debiteras avgifter. För konsumenter får det inte avtalas om en uppsägningstid som är längre än en månad och för betaltjänstleverantörer inte om en uppsägningstid som är kortare än två månader. Betaltjänstleverantörens skyldighet av avsluta ett betaltjänstavtal eller blockera användningen av betalningsinstrumentet, som härrör från annan relevant gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning, som exempelvis lagstiftning mot penningtvätt, terrorism samt förebyggande och utredning av brott, omfattas inte av detta direktiv.
- (20) [Mikrobetalningsinstrument bör vara ett billigt alternativ som är lätt att använda när det gäller varor och tjänster till låga priser och det bör inte överbelastas med överdrivna krav. De därtill hörande kraven på information och bestämmelser avseende utförandet av mikrobetalningar bör därför begränsas till väsentlig information, men också med beaktande av teknisk möjligheter som på goda grunder kan förväntas av instrument som är avsedda för betalning avseende små belopp. Trots de uppluckrade formerna för systemet kommer betaltjänstanvändarna att ha förmånen av ett adekvat skydd med beaktande av de begränsade riskerna som är förenade med dessa instrument.]
- (21) För att skapa incitament för betaltjänstanvändaren att underrätta sin leverantör om ett stulet eller förlorat betalningsinstrument utan oskäligt dröjsmål och således för att minska risken för oauktoriserade transaktioner bör användaren bara vara ansvarsskyldig för ett begränsat belopp, såvida inte betaltjänstanvändarna har handlat bedrägligt eller visat grov försumlighet. Så snart som en användare har anmält till en betaltjänstleverantör att hans eller hennes betalningsinstrument har kommit i orätta händer bör användaren inte heller längre vara skyldig att stå för några ytterligare förluster till följd av obehörig användning av instrumentet. Betaltjänstleverantören skall ansvara för den tekniska säkerheten för sina egna produkter.¹

¹ Som i ändringsförslag 11 ECON.

- (21a) När betaltjänstanvändarens eventuella försumlighet skall bedömas, bör alla omständigheter beaktas. Den påstådda försumlighetens bevisning och omfattning bör prövas (...) enligt nationell rätt. Avtalsbestämmelser och avtalsvillkor, i ett avtal om tillhandahållande och användning av ett instrument för elektronisk överföring av tillgångar, vilka innebär att bevisbördan ökar för konsumenten eller minskar för utgivaren bör betraktas som ogiltiga.¹
- (21b) Medlemsstaterna får fastställa mindre stränga villkor för konsumenter för att bevara rådande nivåer av konsumentskydd och främja tilltron till säker användning av elektroniska betalningsinstrument. Att olika betalningsinstrument medför olika risker bör beaktas i enlighet därmed, vilket bör bidra till att säkrare instrument ges ut.
Medlemsstaterna kan minska eller helt eliminera betalarens ansvar med undantag för när betalaren har agerat på ett bedrägligt sätt.
- (22) Bestämmelser om fördelning av förluster till följd av otillåtna betalningstransaktioner bör införas. Olika bestämmelser kan gälla för betaltjänstanvändare som är företag som inte är konsumenter, eftersom sådana användare normalt har större förutsättningar att bedöma risken för bedrägerier och vidta motåtgärder.²
- (23) Detta direktiv skall fastställa regler för återbetalning som skyddar konsumenten när den utförda betalningstransaktionen överstiger det belopp som rimligen kunde förväntas.
Betaltjänstleverantörer kan erbjuda sina kunder ännu förmånligare villkor, exempelvis återbetalning av varje omtvistad betalningstransaktion. I händelse av att användaren begär återbetalning av en betalningstransaktion för vilken beloppet inte specificerats bör återbetalningsrätten inte påverka betalarens skyldigheter mot betalningsmottagaren för varor eller tjänster som beställts, konsumerats eller rättmätigt fakturerats eller användarens rättigheter i fråga om återkallande av en betalningsorder.

¹ Ändringsförslag 12 ECON.

² Förenligt med ändringsförslag 13 ECON.

- (23a) För att kunna planera sin ekonomi och fullgöra sina betalningsförpliktelser måste konsumenter och företag vara säkra på hur lång tid det tar att genomföra en betalningsorder. Genom det här direktivet införs därför en entydig tidpunkt då rättigheter och skyldigheter börjar att gälla. Det rör sig om den tidpunkt då betaltjänstleverantören faktiskt får betalningsordern eller under normala omständigheter borde få den. Användarna bör kunna lita på att en betalningsorder genomförs korrekt om inte betaltjänstleverantören har avtalad eller laga grund för vägran. Om betaltjänstleverantören avvisar en betalningsorder, bör betaltjänstanvändaren, om inte annat följer av den nationella lagstiftningen och gemenskapslagstiftningen, snarast möjligt underrättas om detta och om skälet därtill.
- (24) Med tanke på hur snabbt moderna helautomatiserade betalningssystem hanterar betalningstransaktioner, vilket gör att betalningsorder inte kan återkallas efter en viss tidpunkt utan höga kostnader för manuella insatser, är det nödvändigt att ange en klar tidsgräns för återkallelse av betalningen. Beroende på typen av betaltjänst och betalningsorder kan dock tidpunkten variera enligt avtal mellan parterna. Återkallelsen är i detta sammanhang tillämplig endast på förhållandet mellan betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören och påverkar således inte det oåterkalleliga och slutgiltiga i fråga om betalningstransaktioner i betalningssystem.
- (25) Det är av avgörande betydelse för en helt integrerad direkthantering av betalningar och för den rättsliga säkerheten i fråga om underliggande inbördes skyldigheter mellan betaltjänstanvändare att hela det belopp som betalaren överfört bör krediteras betalningsmottagarens konto. I enlighet med detta bör det inte vara möjligt för någon av de mellanhänder som deltar i genomförandet av betalningstransaktioner att göra avdrag från det överförda beloppet. Det bör dock vara möjligt för betalningsmottagaren att ingå ett avtal med sin betaltjänstleverantör enligt vilket den senare får dra av sina egna avgifter. För att betalningsmottagaren skall kunna kontrollera att det utestående beloppet betalas korrekt bör den efterföljande informationen om betalningstransaktionen innehålla en uppgift inte endast om det belopp som totalt överförts utan även om eventuella avgiftsbelopp.

- (26) När det gäller avgifter visar erfarenheterna att delade avgifter mellan betalare och betalningsmottagare är det effektivaste systemet eftersom det underlättar direkthantering av betalningar. Det bör därför i normala fall fastställas bestämmelser om att betaltjänstleverantörerna bör ta ut avgifterna direkt av betalaren och betalningsmottagaren. Det bör dock endast gälla när transaktionen inte omfattar någon valutaväxling.¹ De avgifter som tas ut kan också vara lika med noll eftersom bestämmelserna i det här direktivet inte påverkar praxis enligt vilken betaltjänstleverantören inte tar ut någon avgift från konsumenterna för kreditering av deras konton. På samma sätt kan en betaltjänstleverantör beroende på avtalsvillkoren ta ut en avgift för användning av betaltjänsten endast av betalningsmottagaren (handlaren), vilket medför att betalaren inte behöver betala någon avgift. Avgiftsuttaget i betalningssystemet får utgöras av en abonnemangsavgift. Bestämmelserna om överfört belopp eller avgifter får inga direkta följder för prissättningen mellan betaltjänstleverantörer eller eventuella mellanhänder.
- (26a) För att främja insyn och konkurrens bör betaltjänstleverantören inte hindra betalningsmottagaren att begära en avgift från betalaren för användning av ett specifikt betalningsinstrument. Om ett bankkortsystem är en väsentlig del av betalningsinfrastrukturen, får medlemsstaterna förbjuda betalningsmottagarna att avgiftsbelägga betalningar som görs med bankkort.

¹ Som i ändringsförslag 15 ECON.

- (27) För att förbättra effektiviteten i betalningarna inom gemenskapen bör för alla betalningar som initierats av betalaren i euro eller annan nationell EU-valuta, särskilt vad gäller kreditöverföringar och betalningsförmedling, en maximal tid på en dag tillämpas på genomförande. På alla övriga betalningar, exempelvis betalningar som initierats av eller via en betalningsmottagare, däribland direktdebiteringar och kortbetalningar, bör i avsaknad av ett uttryckligt avtal mellan betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren om en längre genomförandetid samma genomförandetid på en dag tillämpas. Möjligheten för betalningsmottagaren (handlaren) och betaltjänstleverantören att avtala om annat bör dock begränsas till tre bankdagar om autogirosystem används. Ovannämnda tidslängder kan förlängas med ytterligare en dag, om betalningsordern görs på papper. På så sätt går det att fortsätta att tillhandahålla betaltjänster för kunder som endast är vana vid pappersdokument. I och med att nationella infrastrukturer för betalningar ofta är mycket effektiva och för att förhindra att de nuvarande servicenivåerna försämras bör medlemsstaterna i lämpliga fall dock få behålla eller fastställa bestämmelser om kortare genomförandetider än en bankdag.¹
- (28) Bestämmelsen om genomförande av beloppet i dess helhet och om genomförandetid bör utgöra god praxis när en av betaltjänstleverantörerna inte är etablerad inom gemenskapen.²
- (29) Det är viktigt att betaltjänstanvändare känner till de faktiska kostnaderna och avgifterna för betaltjänster så att de kan göra sitt val. I linje med detta bör otydligt redovisade prissättningsmetoder inte vara tillåtna, eftersom det är allmänt accepterat att sådana metoder gör det ytterst svårt för användarna att fastställa det faktiska priset för en betaltjänst. I synnerhet bör användning av valuteringsdagar som missgynnar användarna inte vara tillåtna.³

¹ Som i ändringsförslag 16 ECON.

² Som i ändringsförslag 19 ECON.

³ Som i ändringsförslag 20 ECON.

- (30) För att betalningssystemet skall fungera friktionsfritt och effektivt måste användaren kunna lita på att betaltjänstleverantören genomför betalningstransaktionen korrekt och inom avtalad tid. Leverantören har i regel förutsättningar att bedöma riskerna i samband med betalningstransaktionen. Det är leverantören som levererar betalningssystemet, vidtar åtgärder för att återkalla felaktigt placerade medel och i de flesta fall beslutar om vilka mellanhänder som skall bidra till att genomföra transaktionen. Med hänsyn till dessa överväganden är det helt lämpligt att ålägga betaltjänstleverantören ansvar, utom vid force majeure, med avseende på genomförandet av en betalningstransaktion som denne har tagit emot från användaren.¹
- (30a) Betaltjänstleverantören bör ta ansvaret för att betalningar genomförs korrekt, särskilt när det gäller hela beloppet av betalningstransaktionen och tiden för utförandet, samt fullt ansvar för underlåtenhet av andra parter i betalningskedjan fram till betalningsmottagarens konto (...). Det följer av detta ansvar att betalarens betaltjänstleverantör, när hela beloppet inte krediteras betalningsmottagaren, gör en korrigerande av betalningstransaktioner eller utan oskäligt dröjsmål omedelbart (...) återbetalar den berörda delen av transaktionsbeloppet till betalningsmottagaren, utan att detta påverkar eventuella andra anspråk som kan komma att ställas. Inga bestämmelser i detta direktiv skall begränsa eller påverka en eventuell ersättning och rätten till återbetalning mellan betaltjänstleverantörer och eventuella mellanhänder, t.ex. betalningsbehandlare, och dessa anspråk bör vara avtalade.
- (31) Det bör vara möjligt för betaltjänstleverantören att klart ange den information som krävs för att korrekt genomföra betalningsordern. För att undvika uppsplittring och inte hota inrättandet av integrerade betalningssystem inom gemenskapen bör medlemsstaterna å andra sidan dock inte kunna kräva att en särskild identifikationskod används för betalningstransaktioner. Betaltjänstleverantörens ansvar bör vara begränsat till att gälla att varje betalningstransaktion utförs korrekt i enlighet med betalningsordern från betaltjänstanvändaren. Om betalarens betaltjänstleverantör begär även annan information, till exempel bankidentifieringskod (Bank Identifier Code, BIC) eller namnet på den andra användaren, bör den om möjligt vidta lämpliga åtgärder för att kontrollera att informationen stämmer. Denna bestämmelse innebär dock inget krav på manuell kontroll och bör därför inte hindra direkt behandling.

¹ Som i ändringsförslag 21 ECON.

- (32) För att göra det möjligt att effektivt förebygga bedrägerier och bekämpa betalningsbedrägerier i hela gemenskapen bör bestämmelser införas för effektivt utbyte av uppgifter mellan betaltjänstleverantörer som bör tillåtas att samla in, behandla och utbyta personuppgifter avseende personer som är involverade i betalningsbedrägerier. Hela denna verksamhet bör bedrivas enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.
- (33) Det är nödvändigt att se till att de bestämmelser i nationell lag som antas enligt detta direktiv genomförs effektivt. Därför bör lämpliga förfaranden inrättas genom vilka det bör bli möjligt att föra talan mot betaltjänstleverantörer som inte iakttar bestämmelserna och för att trygga att, vid behov, proportionerliga och avskräckande sanktioner åläggs.
- (34) Utan att det påverkar kundernas rätt att väcka talan inför domstol bör medlemsstaterna stå som garant för smidiga lågkostnadslösningar på tvister mellan betaltjänstleverantörer och konsumenter om de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv. Genom Romkonventionen garanteras att det skydd som tillförsäkras enligt tvingande regler i lagen i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort inte kan upphävas genom avtalsbestämmelser om tillämplig lag.¹
- (34a) Medlemsstaterna bör avgöra om de behöriga myndigheter som utses för att auktorisera betalningsinstitut också får utgöra behöriga myndigheter när det gäller förfaranden för klagomål och förlikning.
- (35) Detta direktiv skall inte påverka de bestämmelser i nationell lagstiftning som avser följderna i fråga om ansvar för brister i formuleringen eller överföringen av uppgifter.

¹ EP önskar ett förtydligande att direktivet inte påverkar bestämmelserna i tillämplig lagstiftning om konsumentskydd.

- (36) Eftersom det är nödvändigt att kontrollera att detta direktiv fungerar tillfredsställande och övervaka utvecklingen mot upprättandet av en inre marknad för betalningar, bör kommissionen lägga fram en rapport tre år efter avslutandet av perioden för genomförandet av detta direktiv.
- (37) Eftersom bestämmelserna i direktiv 97/5/EG har ändrats fullständigt bör det direktivet upphöra att gälla.
- (38) Det är nödvändigt att fastställa närmare bestämmelser om obehörig användning av betalkort som är ett område som för närvarande behandlas i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG. Dessa direktiv bör därför ändras i enlighet med detta.
- (39) Eftersom finansiella institut enligt direktiv 2006/48/EG inte omfattas av de regler som är tillämpliga på kreditinstitut bör de omfattas av samma krav som betalningsinstitut för att de skall kunna tillhandahålla betaltjänster inom gemenskapen. Direktiv 2006/48/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (39a) Eftersom betalningsförmedling enligt detta direktiv definieras som en betaltjänst som förutsätter auktorisation för betalningsinstitut eller registrering för en del fysiska eller juridiska personer som omfattas av en undantagsbestämmelser under vissa förutsättningar som anges i det här direktivet, bör Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ändras i enlighet med detta.
- (40) För den rättsliga säkerhetens skull är det lämpligt att införa övergångsbestämmelser enligt vilka personer som har inlett sin verksamhet som betalningsinstitut, i enlighet med gällande nationell lagstiftning innan detta direktiv trädde ikraft, kan fortsätta att bedriva denna verksamhet i den berörda medlemsstaten under viss tid.

- (41) Eftersom målet med den föreslagna åtgärden, dvs. inrättandet av en inre marknad för betaltjänster, inte i tillräckligt hög grad kan uppnås av medlemsstaterna eftersom det kräver harmonisering av ett stort antal skilda regler i de olika medlemsstaternas rättsliga system och därför kan uppnås bättre på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (42) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999, ändrat genom rådets beslut 2006/512/EG av den 17 juli 2006, om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.
- (43) Rådet bör i enlighet med artikel 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning uppmuntra medlemsstaterna att för egen räkning och i gemenskapens intresse utarbeta sina egna tabeller, som så långt som möjligt skall illustrera sambanden mellan direktivet och införlivandeåtgärderna samt offentliggöra dem.¹

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Som följd av den föreslagna ändringen i artikel 85.1 skall ett nytt skäl läggas till.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

1. I detta direktiv fastställs bestämmelser om hur medlemsstaterna skall skilja mellan följande sex kategorier av betaltjänstleverantörer:
 - a) Kreditinstitut enligt artikel 4.1 a i direktiv 2006/48/EG.¹
 - b) Institut för elektroniska pengar enligt artikel 1.3 a i direktiv 2000/46/EG.²
 - c) Postgiroinstitut som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster.
 - d) Betalningsinstitut enligt detta direktiv.³
 - da) Europeiska centralbanken och nationella centralbanker, när de inte agerar i egenskap av monetära eller andra offentliga myndigheter.⁴
 - db) Medlemsstaterna eller deras regionala eller lokala myndigheter, när de inte agerar i egenskap av offentliga myndigheter.⁵

¹ Som i ändringsförslag 26 ECON, hänvisning till det nya kapitaltäckningsdirektivet från 2006 i stället för direktivet från 2000.

² Som i ändringsförslag 27 ECON. Enligt artikel 8 i direktiv 2000/46/EG ingår även institut för elektroniska pengar bland de undantagna företagen.

³ Som i ändringsförslag 28 ECON.

⁴ Delvis som i ändringsförslag 29 ECON.

⁵ Delvis som i ändringsförslag 30 ECON.

2. I detta direktiv fastställs även bestämmelser om klarheten ifråga om villkoren och informationskraven för betaltjänster samt om betaltjänstanvändarnas och betaltjänstleverantörernas respektive rättigheter och skyldigheter när det gäller tillhandahållande av betaltjänster som en regelmässig sysselsättning eller affärsverksamhet.¹
3. Utgår.²
- 3a. Utgår.³

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på betaltjänster inom gemenskapen. Avdelningarna III och IV i detta direktiv skall endast tillämpas, när såväl betalarens (...) betaltjänstleverantör som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, eller den ende betaltjänstleverantören i en betalningstransaktion, är etablerad i gemenskapen.⁴
- (...)
- (...)
2. Avdelningarna III och IV i detta direktiv skall tillämpas på betaltjänster som genomförs i euro eller annan officiell medlemsstatsvaluta.⁵
3. Medlemsstaterna får undanta alla sådana kreditinstitut som avses i artikel 2, utom första och andra strecksatserna, i direktiv 2006/48/EG, från tillämpningen av alla eller vissa bestämmelser i det här direktivet.⁶

¹ Detta är förenligt med ändringsförslag 31 ECON.

² Som i ändringsförslag 32 ECON. Centralbanker tas upp i punkt 1 da.

³ Flyttad till artikel 2.3.

⁴ För att skapa ökad klarhet i texten, vilket är förenligt med ändringsförslag 34 ECON, första delen.

⁵ Som i ändringsförslag 34 ECON, sista delen.

⁶ F.d. artikel 1.3a, oförändrad.

Artikel 3

Undantag från tillämpningsområdet

Detta direktiv skall inte tillämpas på följande:

- a) Betalningstransaktioner som uteslutande görs direkt i kontanter från betalaren till betalningsmottagaren utan medverkan av mellanhand.
- aa) Betalningstransaktioner från betalaren till betalningsmottagaren genom en handelsombud som auktoriserats att förhandla om eller slutföra försäljning eller köp av varor eller tjänster på betalarens eller betalningsmottagarens vägnar.
- b) Förvärvsmässig, fysisk transport av sedlar och mynt, inbegripet deras insamling, hantering och leverans.
- c) Betalningstransaktioner som består av ej förvärvsmässig insamling och leverans av kontanter inom ramen för ideell verksamhet eller välgörenhet.
- d) Tjänster som innebär att betalningsmottagaren förser betalaren med kontanter som en del av en betalningstransaktion efter uttrycklig begäran av betaltjänstanvändaren omedelbart före verkställandet av en betalningstransaktion genom betalning för inköp av varor eller tjänster,¹
- e) Valutaväxlingsverksamhet, dvs. "cash to cash"-transaktioner, om medlen inte deponerats på ett betalkonto.²
- ³f) Betalningstransaktioner baserade på följande handlingar som är dragna på betaltjänstleverantören i syfte att ställa medel till betalningsmottagarens förfogande:

¹ Som i ändringsförslag 36 ECON, delvis ändrat.

² Som i ändringsförslag 37 ECON.

³ En klar majoritet verkar stödja att pappersbaserade handlingar såsom föreslagits skall undantas. Det bör noteras att, eftersom sådana instrument inte omfattas av de harmoniseringskrav som föreskrivs i detta direktiv, kan medlemsstaterna enligt eget gottfinnande fortsätta att tillämpa nationella bestämmelser på sådana instrument.

- i) Papperscheckar enligt Genèvekonventionen av den 19 mars 1931 om gemensam checklag.
 - ii) Papperscheckar som liknar dem som avses i led i och som regleras av lagstiftningen i de medlemsstater som inte är parter i 1931 års Genèvekonvention.
 - iii) Växlar av papper enligt Genèvekonventionen av den 7 juni 1930 om gemensam växellag.¹
 - iv) Papperskuponger.
 - v) Resecheckar av papper.
 - vi) Skuldebrev av papper.
 - vii) Papperspostanvisningar (paper-based postal money orders) enligt Världspostföreningens definition.
- g) Betalningstransaktioner som genomförs inom ett system för avveckling av betalningar eller värdepapper mellan avvecklingsombud, centrala motparter, clearingorganisationer och/eller centralbanker och andra deltagare i systemet, samt betaltjänstleverantörer, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23.²
- ga) Betalningstransaktioner som avser förvaltning av värdepapertillgångar, inbegripet utdelningar, inkomst eller annan fördelning, eller inlösen av fondandelar eller försäljning, som genomförs av sådana personer som avses i led g eller av värdepappersföretag, kreditinstitut, (...) företag för kollektiva investeringar eller förvaltningsbolag som tillhandahåller investeringstjänster, liksom andra enheter som har tillstånd att förvalta finansiella instrument.

¹ Som i ändringsförslag 38 ECON.

² Som i ändringsförslag 42 ECON, delvis ändrat.

- h) Tjänster som tillhandahålls av leverantörer av tekniska tjänster som stöder tillhandahållandet av betaltjänster utan att vid någon tidpunkt komma i besittning av de medel som skall överföras, bland annat behandling och lagring av data, förtroendeskapande tjänster och integritetsskydd, data och entitetsautentisering, tillhandahållande av IT- och kommunikationsnät samt tillhandahållande och underhåll av terminaler och utrustning för betaltjänster.
- i) Tjänster som baseras på instrument som kan användas för förvärv av varor eller tjänster endast i de lokaler som utgivaren använder eller enligt affärsöverenskommelse med utgivaren, antingen inom ett begränsat nätverk av tjänsteleverantörer, eller i fråga om ett begränsat varu- eller tjänsteutbud.
- j) Betalningstransaktioner som verkställs med hjälp av teleutrustning eller digital eller informationsteknisk utrustning, när betalningstransaktionen avser köp av en vara eller tjänst som distribueras till själva utrustningen eller till annan sådan utrustning av den tjänsteleverantör som driver det system eller nät för telekommunikation eller informationsteknik över vilket betalningen görs och betalning görs direkt till tjänsteleverantören, för dess räkning, och inte till tjänsteleverantören som mellanhand för en tredje part som ursprungligen levererat varan eller tjänsten.¹
- k) Betaltjänster som genomförs mellan betaltjänstleverantörer för deras egen räkning liksom mellan ombud eller filialer för deras egen räkning.²
- l) Betalningstransaktioner mellan ett moderföretag och dess dotterföretag, eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, utan att någon annan betaltjänstleverantör medverkar som mellanhand än ett företag i samma grupp.

¹ Som i ändringsförslag 44 ECON, i ändrad lydelse.

² Som i ändringsförslag 45 ECON, avser ombud i stället för anknutna ombud.

Artikel 4
Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *hemmedlemsstat*: antingen
 - i) utgår,¹
 - ii) den medlemsstat där betaltjänstleverantörens stadgeenliga säte är beläget, eller,
 - iii) om betaltjänstleverantören i enlighet med nationell lagstiftning saknar stadgeenligt säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget.
2. *värdmedlemsstat*: en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten där en betaltjänstleverantör har en filial eller ett ombud eller tillhandahåller betaltjänster.
- 2a. *betaltjänst*: affärsverksamhet enligt förteckningen i bilagan.²
- 2b. *betalningsinstitut*: juridiska personer som beviljats auktorisation i enlighet med artikel 6 i detta direktiv att tillhandahålla och genomföra betaltjänster inom gemenskapen.³
- 2c. *betalningstransaktion*: den handling som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren vid placering, överföring eller uttag av medel, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren eller betalningsmottagaren.⁴

¹ I överensstämmelse med första delen av ändringsförslag 46 ECON.

² Ändringsförslag 48 ECON, i ändrad lydelse.

³ Som i ändringsförslag 49 ECON.

⁴ Som i ändringsförslag 50 ECON.

3. *betalningssystem*: ett system för överföring av medel som har formella och standardiserade rutiner och gemensamma regler för behandling, clearing och/eller avveckling av betalningstransaktioner.
- 3a. *slutet betalningssystem*: ett (...) betalningssystem där en enda betaltjänstleverantör (...) är betaltjänstleverantör för både betalaren och betalningsmottagaren och där (...) den betaltjänstleverantören tillhandahåller den använda betalningstjänsten mellan betalare och betalningsmottagare och är ansvarig för betalningstransaktionen mellan dem båda.
4. *betalare*: antingen en fysisk eller juridisk person som är betalkontoinnehavare och som tillåter en betalningsorder från det betalkontot eller, om det inte finns något betalkonto, en fysisk eller juridisk person som lämnar en order om betalningstransaktion.¹
5. *betalningsmottagare*: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel som omfattats av en betalningstransaktion.²
- 5a. *betaltjänstleverantör*: sådana företag som avses i artikel 1.1 i detta direktiv och juridiska och fysiska personer som är berättigade till undantaget i enlighet med artikel 21 i detta direktiv.
6. *betaltjänstanvändare*: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst i egenskap av antingen betalare eller betalningsmottagare, eller båda.
- 6a. *konsument*: en fysisk person som enligt sådana avtal om betaltjänster som omfattas av detta direktiv agerar vid sidan av sin näringsverksamhet, sin affärsverksamhet eller sitt yrke.
- 6b. *ramavtal*: ett avtal om betaltjänster som reglerar det kommande genomförandet av enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheten och villkoren för att öppna ett betalkonto.³

¹ I överensstämmelse med artikel 2.3 i direktivet om FATF:s särskilda rekommendation nr VII – dokument PE-CONS 3630/06. Förenlig med ändringsförslag 53, ECON.

² Som i ändringsförslag 54, ECON.

³ Förenligt med ändringsförslagen 56 och 160, ECON, men sammanslagna i definitionen.

- 6c. *betalningsförmedling*: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en betalningsmottagare eller en annan betaltjänstleverantör som handlar på betalningsmottagarens vägnar och/eller där dessa medel tas emot på betalningsmottagarens vägnar och ställs till betalningsmottagarens förfogande.
7. *betalkonto*: ett konto som en eller flera betaltjänstanvändare innehar under eget namn och som används för genomförande av betalningstransaktioner.¹
8. *medel*: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt vad som avses i direktiv 2000/46/EG.²
9. Utgår.
10. *betalningsorder*: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion skall genomföras.
11. *valuteringsdag*: den referenstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för beräkningen av räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.
12. *referensväxelkurs*: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och som (...) görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa.³
13. *autentisering*: ett förfarande, genom vilket betaltjänstleverantören kan kontrollera att (...) betalningsinstrumentet eller, i tillämpliga fall, betalningsordern har auktoriserats (...).⁴
14. *referensräntesats*: en räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell ränta som skall tillämpas och som härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster.⁵

¹ Förenligt med ändringsförslag 57, ECON.

² Som i ändringsförslag 59, ECON.

³ Förenligt med ändringsförslag 60, ECON.

⁴ Förenligt med ändringsförslag 61, ECON.

⁵ Som i ändringsförslag 62, ECON.

15. *unik identifikationskod*: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som anges till betaltjänstanvändaren av betaltjänstleverantören och som betaltjänstanvändaren skall uppge för att på ett otvetydigt sätt identifiera den andra betaltjänstanvändaren och/eller hans betalkonto i en betalningstransaktion.¹
16. *ombud*: en fysisk eller juridisk person som agerar för ett betalningsinstituts räkning under genomförandet av betaltjänster.
17. *betalningsinstrument*: varje form av personanpassad(e) anordning(ar) och/eller rutiner om vilka betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören avtalat och som används av betaltjänstanvändaren för att initiera en betalningsorder, inklusive bankkort som gör det möjligt att direkt debitera transaktioner på betalkonton².
18. *teknik för distanskommunikation*: varje teknik som kan användas för att ingå avtal om betaltjänster utan att betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren samtidigt är fysiskt närvarande på samma plats.
19. *varaktigt medium*: varje instrument som betaltjänstanvändaren kan använda för att bevara information som är riktad till honom eller henne personligen på ett sätt som är tillgängligt för framtida hänvändelse under en tid som är lämplig med avseende på informationens syfte och som tillåter oförändrad återgivning av den lagrade informationen.³
- 19a. *mikroföretag: företag som, när betaltjänstavtalet ingås, är ett företag i enlighet med definitionen i artikel 1 och artikel 2.1 och 2.3 i avdelning I i bilagan till rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003.*
- 19b. Utgår.⁴

¹ Som i ändringsförslag 63, ECON. Hänvisningen till betalkonto har lagts till som ett förtydligande med tanke på att det oftast är betalkontot och inte betaltjänstanvändaren som uppges.

² Europaparlamentet vill att bankkort skall definieras.

³ Identiskt med ändringsförslag 65, ECON. Se även skäl 18a.

⁴ Definitionen av konsument flyttad till artikel 4.6a.

20. *bankdag*: en dag på vilken den berörda betaltjänstleverantör för betalaren eller den betaltjänstleverantör för betalningsmottagaren som medverkar till genomförandet av en betalningstransaktion har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion.¹
21. *autogiro*: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där en betalningstransaktion initieras av betalningsmottagaren på grundval av betalarens uppdrag till betalningsmottagaren, eller betalningsmottagarens betaltjänstleverantör eller till betalarens egen betaltjänstleverantör.
22. *filial*: ett annat driftställe än huvudkontoret som utgör en del av ett betalningsinstitut och inte är juridisk person och som självständigt utför alla eller vissa av de transaktioner som är hänförliga till verksamhet i betalningsinstitut; alla driftställen som i en medlemsstat är inrättade av ett betalningsinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat skall anses utgöra en enda filial.
23. *grupp*: en grupp av företag som består av ett moderföretag, dess dotterföretag och enheter i vilka moderföretaget och dess dotterföretag har ägarintressen samt företag som är knutna till varandra genom ett förhållande i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG.²

¹ Förenligt med ändringsförslag 66, ECON, men med något annan utformning.

² Definition av grupp i enlighet med artikel 2.12 i direktiv 2002/87/EG.

AVDELNING II

BETALTJÄNSTLEVERANTÖRER

Kapitel 1

Betalningsinstitut

AVSNITT 1

ALLMÄNNA REGLER

¹[Artikel 5

Ansökningar om auktorisation

För auktorisation som betalningsinstitut skall en ansökan inlämnas till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten tillsammans med följande:

- a) En verksamhetsplan där det bland annat anges vilka slag av betaltjänster som planeras.
- b) En affärsplan med en budgetprognos för de tre första räkenskapsåren, där det visas att den sökande har förmåga att utnyttja system, resurser och metoder som är lämpliga och väl anpassade för en sund verksamhet.
- ba) Bevis för att betalningsinstitutet har det startkapital som nämns i artikel 5a.
- bb) En beskrivning av förfarandet för rättslig åtskillnad mellan fonderna i enlighet med artikel 5a.
- c) En beskrivning av den sökandes styrelseformer och mekanismer för intern kontroll, även förvaltnings-, riskhanterings- och bokföringsförfaranden, som skall visa att dessa mekanismer och förfaranden för kontroll är proportionella, lämpliga, sunda och tillräckliga.

¹ Artiklarna 5, 5a och 6 är satta inom hakparentes eftersom de är kopplade till utfärdandet av tillsynskrav.

- d) En beskrivning av de mekanismer för intern kontroll som sökanden har fastställt för att fullgöra skyldigheterna i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism enligt direktiv 2005/60/EG.
- e) Utgår.
- f) En beskrivning av sökandens strukturella organisation som i tillämpliga fall även skall omfatta en beskrivning av den avsedda användningen av ombud och en beskrivning av lösningarna för utläggning på entreprenad och av sökandens deltagande i ett nationellt eller internationellt betalsystem.
- fa) Utgår.
- g) Identitetsuppgifter rörande personer med kvalificerat innehav enligt artikel 4.11 i direktiv 2006/48/EG direkt eller indirekt i sökanden och storleken av deras faktiska innehav samt bevis på deras lämplighet med hänsyn till behovet att sörja för sund och ansvarsfull ledning av ett betalningsinstitut.
- h) Utgår.
- i) Identitetsuppgifter rörande direktörer och personer som ansvarar för förvaltningen av betalningsinstitutet dess filialer samt bevis på att de är lämpliga och har tillräcklig kunskap och förmåga för att genomföra betaltjänster, så som bestämts av betalningsinstitutets hemmedlemsstat.
- j) Den sökandes rättsliga form och bolagsordning.
- k) Huvudkontorets adress.

För syftet i punkt bb, c och f skall sökanden tillhandahålla en beskrivning av sina system för revision och de organisatoriska arrangemang som upprättats för att se till att alla skäligen åtgärder vidtas för att skydda användarnas intressen och trygga kontinuitet och tillförlitlighet vid utförandet av betaltjänsterna.

Artikel 5a (ny)

Krav på startkapital och andra åtgärder för att skydda av betaltjänstanvändarnas medel

1. Ett betalningsinstitut skall ha ett startkapital som skall omfatta det som föreskrivs i artikel 57 a och b i direktiv 2006/48/EG och uppgå till minst [75 000] EUR. Dess kapitalbas enligt artiklarna 57–61 samt 63, 64 och 66 i direktiv 2006/48/EG får aldrig understiga detta belopp.
2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att förhindra flerfaldig användning av beståndsdelar som får användas för kapitalbasen, när betalningsinstitutet tillhör samma grupp som ett annat betalningsinstitut, ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett kapitalförvaltningsbolag eller ett försäkringsföretag.
- 2a. Medlemsstater eller behöriga myndigheter skall kräva att ett betalningsinstitut vid varje tillfälle har tillräckliga finansiella resurser med beaktande av olika former och volymer av betaltjänster det tillhandahåller, för att understödja dess betaltjänstverksamhet.
3. Ett betalningsinstitut som tillhandahåller de betaltjänster som anges i punkterna 1–3 och 8 i bilagan skall inrätta lämpliga skyddsåtgärder för att skydda betaltjänstanvändarnas medel. Atingen skall medlen:
 - a) öronmärkas på följande sätt:
 - i) när det gäller medel som mottagits från betaltjänstanvändare, och som har godkänts för utförande av betalningstransaktioner, skall betalningsinstitutet skilja sådana medel från andra medel som mottagits för annan verksamhet än betaltjänster och de skall redovisas separat i institutets redovisning,
 - ii) inga medel från betaltjänstanvändare får blandas samman med medel som tillhör en fysisk eller juridisk person och som inte är den betaltjänstanvändare för vars räkning dessa medel hålles,
 - iii) betaltjänstanvändarnas medel skall hållas avskilda från varje åtgärd från tredje part mot betalningsinstitutet,

eller

b) täckas av en försäkring eller en bankgaranti som omfattar hela gemenskapens territorium av ett försäkringsbolag eller kreditinstitut som är etablerat i gemenskapen till ett belopp som motsvarar det belopp som skall avskiljas och redovisas separat enligt punkt 3 a i i avsaknad av försäkringsbrev eller bankgaranti, som förfaller till betalning i händelse av att betalningsinstitutet är oförmögen att uppfylla sina finansiella åtaganden. Villkoren i en sådan försäkring eller bankgaranti skall vara utformade så att de kan godkännas av de behöriga myndigheterna i betalningsinstitutets hemmedlemsstat.

4. Om en andel av de medel som avses i punkt 3 används för kommande betalningstransaktioner och det återstående beloppet därvid används för annan tjänst en betaltjänst, skall även denna andel av de medel som tagits emot för kommande betalningstransaktioner omfattas av bestämmelserna i punkt 3. Om denna andel är variabel eller okänd på förhand, får medlemsstaterna tillämpa denna punkt med utgångspunkt i en representativ andel som skall antas användas för betaltjänster, förutsatt att en skälig beräkning av denna representativa andel, som skall tillgodose de behöriga myndigheternas krav, kan göras på grundval av tidigare uppgifter.

4a. Medel som mottagits från betaltjänstanvändare och särskilt accepterats i samband med betaltjänsten får inte av betalningsinstitutet utnyttjas för att bekosta någon annan verksamhet än betaltjänster. Kreditöverenskommelser enligt punkterna 4 och 5 i bilagan skall beviljas ur andra medel hos betalningsinstitutet än medel från betaltjänstanvändare som innehas för betaltjänster.¹

5. Denna artikel skall, med undantag för punkt 2a, inte gälla betalningsinstitut som endast bedriver penningförmedling.

6. Utgår.

¹ En följd av strykningen av artikel 10.2a om beviljande av kredit. Det är nödvändigt att begära av betalningsinstitutet att de håller betaltjänstanvändarnas medel åtskilda från andra medel som mottagits för andra ändamål än betaltjänster. Det krävs att kredit endast beviljas ur medel som inte utgörs av betaltjänstanvändarnas medel.

Artikel 6
Beviljande

- 1. Medlemsstaterna skall kräva att andra företag än de som avses i artikel 1.1 a–c och da–db samt andra än juridiska och fysiska personer som åtnjuter undantaget i artikel 21, om de avser att tillhandahålla betaltjänster, skall ha erhållit auktorisation som betalningsinstitut innan de börjar att tillhandahålla betaltjänster. Auktorisation får endast beviljas juridiska personer som är etablerade i medlemsstaten.
- 1. Auktorisation skall beviljas om den information och de bestyrkanden som åtföljer ansökan uppfyller kraven i artikel 5 och de behöriga myndigheterna efter att ha granskat ansökan kommer fram till en positiv sammanlagd bedömning. Innan auktorisation beviljas får de behöriga myndigheterna, där det är relevant, höra den nationella centralbanken eller andra relevanta offentliga myndigheter.
- 1a. Ett betalningsinstitut som enligt den nationella lagstiftningen i sin hemmedlemsstat har ett stadgeenligt säte skall ha sitt huvudkontor i den medlemsstat där det har sitt säte.
- 2. De behöriga myndigheterna får bevilja auktorisation endast om betalningsinstitutet, med hänsyn till behovet av att försäkra sig om sund och ansvarsfull ledning av ett betalningsinstitut, har effektiva styrformer, som bl.a. omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, överblickbar och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som betalningsinstitutet är, eller skulle kunna bli, exponerat för och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning; styrformerna, metoderna och rutinerna skall omfatta hela verksamheten och stå i proportion till arten och omfattningen av de betaltjänster som betalningsinstitutet tillhandahåller och till deras komplexitetsgrad.¹

¹ Ett nytt skäl: En effektiv övervakning och i praktiken fungerande tillsynskrav skall inte förhindras på något sätt. Ett betalningsinstitut bör därför ha effektiva styrformer och tillräcklig interna kontrollsystem. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna när så är nödvändigt kunna kräva en administrativ eller redovisningsmässig åtskillnad mellan betaltjänstverksamheten och annan affärsverksamhet eller också att en separat enhet inrättas för betaltjänstverksamheten om de behöriga myndigheterna finner detta nödvändigt för att betalningsinstitutet skall ledas på ett sunt och klokt sätt.

- 2a. De behöriga myndigheterna skall vägra att bevilja auktorisation om de, med hänsyn till behovet av att försäkra sig om sund och ansvarsfull ledning av ett betalningsinstitut, inte är förvissade om att aktieägare eller andra delägare med kvalificerade innehav är lämpliga.
- 2b. Om det dessutom finns nära förbindelser enligt definitionen i artikel 4.46 direktiv 2006/48/EG mellan betalningsinstitutet och andra fysiska eller juridiska personer, skall de behöriga myndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheterna från att utöva effektiv tillsyn.
- 2c. De behöriga myndigheterna får bevilja tillstånd endast om lagar och andra författningar i ett tredjeland, som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer till vilka betalningsinstitutet har nära förbindelser, eller svårigheter vid tillämpningen av dessa bestämmelser, inte hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.
3. Auktorisationen skall gälla i alla medlemsstater och göra det möjligt för det berörda betalningsinstitutet att tillhandahålla betaltjänster inom hela gemenskapen med stöd av antingen friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, förutsatt att auktorisation omfattar sådana tjänster.^{1]}

Artikel 7

Meddelande om beslut

Senast inom tre månader från mottagandet av ansökan eller, om ansökan skulle vara ofullständig, senast inom tre månader från mottagandet av all den information som krävs för beslut enligt artikel 5 i detta direktiv, skall den behöriga myndigheten underrätta sökanden om huruvida ansökan har beviljats eller avslagits.²

Om auktorisation vägras skall skälen härför anges.

¹ I texten erkänns att betalningsinstitut kan auktoriseras att bara tillhandahålla en del av de tjänster som nämns i bilagan.

² Som i ändringsförslag 93, ECON.

Artikel 7a

Återkallande av auktorisation

1. De behöriga myndigheterna får återkalla en auktorisation, som beviljats ett kreditinstitut endast under förutsättning att institutet
 - a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen, eller inte har bedrivit någon verksamhet på minst sex månader, om den berörda medlemsstaten inte har infört bestämmelser om att auktorisationen skall upphöra att gälla i sådana fall, eller
 - b) har utverkat auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler, eller
 - c) inte längre uppfyller villkoren för beviljande av auktorisation, eller
 - d) skulle utgöra ett hot mot betalsystemets stabilitet om det fortsatte att bedriva sin betaltjänstverksamhet, eller
 - e) omfattas av något annat fall där det i nationell lag föreskrivs att auktorisationen skall återkallas.
2. En återkallelse av en auktorisation skall motiveras och skälen ges dem till känna som berörs av beslutet.

Artikel 8
Registrering

Medlemsstaterna skall upprätta ett offentligt register över alla sådana auktoriserade betalningsinstitut och deras filialer och ombud samt över alla sådana fysiska och juridiska personer och deras filialer och ombud för vilka ett undantag beviljats enligt artikel 21 liksom över de institut som nämns i artikel 2.3¹ som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster. De skall registreras i registret i den medlemsstat där de är etablerade.

Detta register skall innehålla uppgift om de betaltjänster² för vilka betalningsinstitutet är auktoriserat eller för vilka de fysiska eller juridiska personerna har registrerats. Det skall kunna konsulteras offentligt, även med onlineåtkomst, och uppdateras regelbundet.

Artikel 9
Upprätthållande av auktorisation

En förändring som påverkar riktigheten vad gäller den information och de styrkande handlingar som föreskrivs i artikel 5, skall av betalningsinstitutet utan oskäligt dröjsmål meddelas den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

³[*Artikel 10*
Verksamhet

1. Betalningsinstitut skall ha rätt att utöva följande verksamhet:
 - a) Tillhandahållande av betaltjänster enligt bilagan.⁴

¹ Det bör noteras att de flesta institutioner som här avses inte tillhandahåller betaltjänster.
² Auktorisationen av ett betalningsinstitut omfattar betaltjänster som förtecknas i bilagan – inte sådan annan verksamhet som föreskrivs i artikel 10.
³ Artikeln är satt inom hakparentes eftersom den är kopplad till utfärdandet av tillsynskrav osv. vilka ännu inte har beslutats.
⁴ Som i ändringsförslag 97, ECON.

- b) Tillhandahållande av operativa och närliggande sidotjänster, t.ex. säkerställande av genomförandet av betalningstransaktioner, valutaväxlingstjänster, förvaringsverksamhet samt lagring och behandling av uppgifter.¹
 - c) Drift av betalningssystem utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 23.²
 - d) Annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster, med hänsyn tagen till tillämplig gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning.
2. Betalningsinstitut får ha betaltjänstanvändares pengar på betalkonton endast om de uteslutande används för betalningstransaktioner; eventuella medel som sådana betalningsinstitut tar emot från betaltjänstanvändare för att tillhandahålla betaltjänster skall inte betraktas som insättningar eller andra återbetalbara medel enligt artikel 5 i direktiv 2006/48/EG eller elektroniska pengar enligt artikel 1.3 i direktiv 2000/46/EG.³
- 2a. Utgår.⁴
3. Utgår.]

¹ Som i ändringsförslag 98, ECON.

² Lydelsen ansluter sig nära till i ändringsförslag 99, ECON.

³ I hög grad förenligt med ändringsförslag 101, ECON.

⁴ Medlemsstaterna får själva välja hur de vill reglera beviljandet av kredit. Det bör också noteras att beviljandet av en kredit inte medför förmånen av ett EU-pass eftersom det inte utgör en betaltjänst. Se också fotnot till artikel 5a.4a.

AVSNITT 2

ÖVRIGA KRAV

Artikel 11

Användningen av filialer, eller ombud till vilka verksamhet lagts ut på entreprenad¹

1. Om ett betalningsinstitut avser att tillhandahålla betaltjänster via ett ombud eller en filial skall det lämna följande information till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat:
 - a) Ombudets eller filialens namn och adress.
 - b) En beskrivning av de mekanismer för intern kontroll som ombud eller filialer kommer att använda för att fullgöra skyldigheterna när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism enligt direktiv 2005/60/EG.
 - c) Utgår.
 - d) Identitetsuppgifter rörande direktörer och personer som ansvarar för förvaltningen av det ombud eller den filial som skall användas för tillhandahållande av betaltjänster samt bevis på att de är lämpliga.
- 1a. När de behöriga myndigheterna erhåller den information som anges i punkt 1 a–d får de låta ombudet eller filialen tas upp i det register som skall upprättas enligt artikel 8.
- 1aa. Utgår.
- 1b. Innan ombudet eller filialen tas upp i registret får de behöriga myndigheterna, om de bedömer att den information som de fått kan vara felaktig, vidta ytterligare åtgärder för att kontrollera informationen.
- 1c. Om de behöriga myndigheterna efter dessa åtgärder inte är förvissade om att all information som lämnats till dem enligt punkt 1 a–d är korrekt, skall de vägra att låta ombuden eller filialerna tas upp i det register som skall upprättas enligt artikel 8.

¹ Förenligt med ändringsförslag 105, ECON.

1d. Om betalningsinstitutet vill bedriva verksamhet i en annan medlemsstat genom att anlita ett ombud eller inrätta en filial måste den tillämpa de förfaranden som föreskrivs i artikel 20. Innan ombudet eller filialen får registreras enligt denna artikel skall hemmedlemsstatens behöriga myndigheter informera värdmedlemsstatens behöriga myndigheter om att den avser att registrera ombudet eller filialen och ta hänsyn till deras uppfattning. Om den föreslagna värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har skälig grund att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism i den mening som avses i direktiv 2005/60/EG eller försök till sådan penningtvätt eller finansiering av terrorism äger eller har ägt rum i samband med det avsedda anlitaandet av ombudet eller inrättandet av filialen, eller att anlitaandet av ett sådant ombud eller inrättandet av en sådan filial kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism, skall de informera hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, som får vägra att registrera ombudet eller filialen eller återkalla registreringen av ombudet eller filialen, om den redan gjorts.

2. Om ett betalningsinstitut avser att lägga ut sin betaltjänstverksamhet på entreprenad skall det meddela detta till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat.

Utläggande på entreprenad av viktiga operativa funktioner får inte ske på så sätt att det väsentligt försämrar kvaliteten på företagets internkontroll och tillsynsmyndighetens möjligheter att övervaka att betalningsinstitutet respekterar alla sina förpliktelser enligt detta direktiv.¹

I andra stycket skall en operativ funktion betraktas som viktig om ett fel eller en brist vid utförandet av denna allvarligt skulle försämma ett betalningsinstituts fortsatta uppfyllande av villkoren avseende dess enligt denna avdelning begärda auktorisation eller andra skyldigheter enligt detta direktiv, eller dess finansiella resultat eller sundheten eller kontinuiteten i dess betaltjänster.²

¹ Som artikel 13.5 första stycket i direktiv 2004/39/EG (direktivet om marknader för finansiella instrument).

² Som i artikel 13.1 i kommissionens direktiv 2006/73/EG.

¹Om betalningsinstitut lägger ut viktiga operativa funktioner på entreprenad skall medlemsstaterna säkerställa att företagen uppfyller följande villkor:

- a) Utläggandet på entreprenad får inte leda till att den högsta ledningen delegerar sitt ansvar.
 - b) Betalningsinstitutets förhållande till och skyldigheter gentemot sina betaltjänstanvändare enligt detta direktiv får inte förändras.
 - c) De villkor som värdepappersföretaget måste uppfylla för att bli auktoriserat enligt (...) denna avdelning och förbli auktoriserat får inte undergrävas.
 - d) Inget av de andra villkoren enligt vilka betalningsinstitutets auktorisation beviljades får upphävas eller ändras.
3. Betalningsinstitut skall försäkra sig om att ombud eller filialer som agerar för deras räkning vederbörligen informerar betaltjänstanvändarna om detta.

Artikel 12

Skadeståndsansvar

1. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att ett betalningsinstitut som anlitar tredje man för genomförandet av operativa funktioner vidtar skäliga åtgärder för att undvika otillbörliga operativa risker.
2. Medlemsstaterna skall kräva att betalningsinstitutet skall vara fullständigt ansvarigt för (...) de anställdas agerande och alla ombud, filialer eller enheter hos vilka verksamhet lagts ut på entreprenad.²

¹ Som i artikel 14.1 i kommissionens direktiv 2006/73/EG.

² I stora drag förenligt med ändringsförslag 111, ECON, om man bortser att "anknutna ombud" ersatts med "ombud".

Artikel 13

Dokumentering

Medlemsstaterna skall kräva att betalningsinstituten bevarar alla lämpliga register enligt denna avdelning i minst fem år, utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/60/EG eller annan relevant gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.¹

Artikel 14

Platsen för huvudkontoret

Utgår.²

AVSNITT 3

BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH TILLSYN

Artikel 15

Utseende av behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna skall till behöriga myndigheter med ansvar för auktorisation och tillsyn av betalningsinstitut enligt denna avdelning utse antingen offentliga myndigheter eller sådana organ som erkänns i nationell lagstiftning eller av offentliga myndigheter som enligt nationell lagstiftning uttryckligen har fått sådant bemyndigande.

De behöriga myndigheterna skall vara sådana att oberoende av ekonomiska aktörer kan garanteras och intressekonflikter undvikas. De skall inte vara betalningsinstitut, kreditinstitut, institut för elektroniska pengar eller postgiroinstitut.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta.

¹ Som i ändringsförslag 112, ECON.

² Första stycket flyttat till artikel 6.2 och andra stycket till artikel 21.1b. Punkt två utgår som i ändringsförslag 114, ECON, men med annan motivering.

2. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1 har alla befogenheter som de behöver för att fullgöra sina uppgifter.
3. Om det finns mer än en myndighet som är behörig i frågor som omfattas av denna avdelning inom en medlemsstats territorium, skall medlemsstaterna försäkra sig om att myndigheterna samarbetar nära, så att de kan genomföra sina uppgifter på ett effektivt sätt. Samma sak gäller när myndigheter som är behöriga i frågor som tas upp i denna avdelning inte är de behöriga myndigheterna med ansvar för tillsyn av kreditinstitut.¹
4. Ansvaret för de uppgifter som enligt punkt 1 utsedda behöriga myndigheter skall utföra skall ligga på hemmedlemsstatens behöriga myndigheter.²

Artikel 16

Kontinuerlig tillsyn³

Medlemsstaterna skall försäkra sig om att de kontroller som de behöriga myndigheterna genomför för att kontrollera fortsatt överensstämmelse med denna avdelning är proportionella och tillräckliga och motsvarar de risker som betalningsinstituten exponeras för.

För att kontrollera att denna avdelning efterlevs får de behöriga myndigheterna i första hand vidta följande åtgärder:⁴

- a) Kräva att betalningsinstitutet tillhandahåller all information som krävs för att övervaka efterlevnaden.
- b) Genomföra inspektion på plats i betalningsinstitutet, enheter på vilka betaltjänstverksamhet har lagts ut på entreprenad, ombud och filialer som tillhandahåller betaltjänster på betalningsinstitutets ansvar.⁵

¹ För att säkerställa samarbetet mellan nationella behöriga myndigheter som utövar tillsyn över betalningsinstitut och behöriga myndigheter som utövar tillsyn över kreditinstitut ifall där det inte rör sig om samma myndigheter.

² F.d. artikel 15a.

³ Som i ändringsförslag 118, ECON.

⁴ Som i ändringsförslag 119, ECON.

⁵ Förenligt med ändringsförslag 120, ECON.

- c) Utfärda rekommendationer och riktlinjer och, i tillämpliga fall, bindande administrativa bestämmelser.¹
- d) Utgår.²
- e) Tillfälligt upphäva eller återkalla auktorisation i de fall som avses i artikel 7a.³

Utan att det skall påverka förfaranden för återkallelse av auktorisationer och tillämpning av straffrättslig lag skall medlemsstaterna svara för att deras behöriga myndigheter kan besluta och vidta de åtgärder och sanktioner som behövs för att överträdelser av lagar och andra författningar om tillsyn av och om verksamhet i form av betaltjänstverksamhet skall upphöra. Sådana åtgärder och sanktioner skall kunna riktas mot betalningsinstituten och mot dem som har ett bestämmande inflytande i instituten.⁴

Artikel 17

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna skall sörja för att alla personer som arbetar eller har arbetat för de behöriga myndigheterna och experter som handlar på myndigheternas vägnar, skall vara bundna av tystnadsplikt, vilket dock inte skall omfatta fall som omfattas av straffrätten.
2. Vid informationsutbytet enligt artikel 19 skall tystnadsplikt tillämpas strikt för att garantera skyddet av enskildas och företags rättigheter.
3. Medlemsstaterna får tillämpa denna artikel med beaktande även av bestämmelserna i artiklarna 44–52 i direktiv 2006/48/EG.

¹ Förenligt med ändringsförslag 121, ECON.

² Eftersom föregående led d sannolikt kommer att innebära avsevärda problem för en del medlemsstater på grund av hur deras nationella förvaltning är organiserad, föreslås att detta stycke ersätts av ett nytt tredje stycke som skall likna artikel 54 i direktiv 2006/48/EG och därför har större möjlighet att kunna godtas av alla medlemsstater.

³ Förenligt med ändringsförslag 122, ECON.

⁴ Som i artikel 54 i direktiv 2006/48/EG.

Artikel 18

Rätt till domstolsprövning

Medlemsstaterna skall sörja för att beslut som fattats av de behöriga myndigheterna avseende ett betalningsinstitut med tillämpning av de lagar och andra författningar som antagits enligt detta direktiv, får bestridas inför domstol.

Första stycket skall även tillämpas avseende underlåtenhet att agera.

Artikel 19

Utbyte av information

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall samarbeta med varandra och, i lämpliga fall, med Europeiska centralbanken och medlemsstaternas nationella centralbanker samt andra relevanta behöriga myndigheter som utsetts enligt gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning som är tillämplig på betaltjänstleverantörer.
2. Medlemsstaterna skall dessutom tillåta utbyte av information mellan sina behöriga myndigheter och följande organ:
 - a) Andra medlemsstaters behöriga myndigheter som ansvarar för auktorisation av och tillsyn över betalningsinstitut.
 - b) Europeiska centralbanken och medlemsstaternas nationella centralbanker i deras egenskap av penningpolitiska myndigheter och tillsynsmyndigheter och, i förekommande fall, andra offentliga myndigheter med ansvar för tillsyn av betalnings- och avvecklingssystem.¹
 - c) Andra relevanta myndigheter som utses enligt detta direktiv och annan gemenskapslagstiftning som är tillämplig på betaltjänstleverantörer, till exempel lagstiftning om penningtvätt och finansiering av terrorism.

¹ Förenligt med ändringsförslag 125, ECON.

Artikel 20

Utövande av rätten till etablering och friheten att tillhandahålla tjänster

1. Ett auktoriserat betalningsinstitut som önskar tillhandahålla betaltjänster¹ för första gången i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten genom att utöva etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster, skall underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om detta.

Inom en månad efter mottagandet av denna information skall de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten om betalningsinstitutets namn och adress och det slag av betaltjänster som det avser att tillhandahålla inom värdmedlemsstatens territorium.

2. För att kunna genomföra de kontroller och vidta de nödvändiga åtgärder som föreskrivs i artikel 16 beträffande en filial eller ett ombud till ett betalningsinstitut som är etablerat inom en annan medlemsstats territorium, skall den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten samarbeta med värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.

3. Genom samarbete enligt punkterna 1 och 2 skall den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underrätta den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten när de önskar genomföra en kontroll på plats inom den senares territorium.

Om båda myndigheterna så önskar får myndigheten i hemmedlemsstaten dock delegera uppgiften att genomföra kontroller på plats av de berörda instituten till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten.

4. De behöriga myndigheterna skall till varandra överlämna all väsentlig och/eller relevant information, särskilt vad gäller överträdelser eller misstänkta överträdelser från en filials eller ett ombuds sida. De behöriga myndigheterna skall i detta avseende lämna all relevant information när så begärs, och all väsentlig information på eget initiativ.

¹ För att klargöra att artikeln avser reglering av rätten att tillhandahålla betaltjänster, inte annan verksamhet som bedrivs av betalningsinstitut.

- 4a. Utan att det påverkar ovanstående skall den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ansvara för kontroll av efterlevnad av bestämmelser om penningtvätt enligt direktiv 2005/60/EG och bestämmelser mot terrorism.¹

AVSNITT 4

UNDANTAG

²[*Artikel 21*

Villkor

1. Med avvikelse från vad som sägs i artikel 1.1 d får medlemsstaterna avstå eller tillåta sina behöriga myndigheter att avstå från att helt eller delvis tillämpa de förfaranden och villkor som föreskrivs i avsnitten 1–2 och tillåta att fysiska eller juridiska personer tas upp i det register som skall upprättas enligt artikel 8 om
- a) den berörda personens samlade verksamhet, inklusive verksamheten hos varje ombud eller filial som den tar det fulla ansvaret för, ger en omsättning med ursprung i betaltjänster som sammanlagt inte överstiger fem miljoner EUR i genomsnitt under en månad och inte vid något tillfälle överstiger sex miljoner EUR,
- och
- b) ingen av de fysiska personer som är delaktiga i kontrollen eller driften av affärsverksamheten har dömts för brott som rör penningtvätt eller finansiering av terroristverksamhet.³
- 1b. Alla fysiska eller juridiska personer som är registrerade i enlighet med artikel 21 skall ha sitt huvudkontor i den medlemsstat där det faktiskt bedriver sin verksamhet.⁴

¹ Som i ändringsförslag 128, ECON.

² Artikeln inom hakparentes eftersom detta är kopplat till frågan om kapital osv.

³ Som i led c i ändringsförslag 129, ECON.

⁴ F.d. artikel 14 andra stycket.

2. De personer som avses i punkt 1 skall behandlas som betalningsinstitut. De skall dock få tillhandahålla betaltjänster inom gemenskapen endast i den medlemsstat där registreringen har gjorts.

Medlemsstaterna får också fastställa att de bara får delta i vissa av de verksamheter som anges i artikel 10.

3. De personer som avses i punkt 1 skall underrätta de behöriga myndigheterna om alla förändringar som har betydelse för de villkor som anges i punkt 1. Om villkoret i denna artikel inte längre uppfylls, skall medlemsstaterna säkerställa att personen ansöker om auktorisation inom 30 kalenderdagar i enlighet med förfarandet i artikel 6.^{1]}

Artikel 22

Anmälan och information

Om en medlemsstat utnyttjar undantaget i artikel 21 skall den underrätta kommissionen om detta senast den dag som anges i artikel 85.1 första stycket samt därefter underrätta kommissionen om varje förändring. Den skall dessutom underrätta kommissionen om hur många fysiska och juridiska personer som berörs och på årsbasis underrätta kommissionen om omsättningen för betaltjänster per den 31 december varje kalender år enligt vad som avses i artikel 21.1 a.^{2]}

¹ Förenligt med ändringsförslag 129, ECON, sista delen.

² Förenligt med ändringsförslag 130, ECON.

Kapitel 2

Gemensamma bestämmelser

Artikel 23

Tillträde till betalningssystem

1. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att reglerna om tillträde för auktoriserade eller registrerade betaltjänstleverantörer som är juridiska personer till betalningssystem är objektiva, icke-diskriminerande och proportionella, och skall inte hindra tillträde i större utsträckning än vad som är nödvändigt för att vidta skyddsåtgärder mot särskilda risker och skydda betalningssystemets finansiella och operativa säkerhet.

Betalningssystem får inte medföra något av följande krav för betaltjänstleverantörer, betaltjänstanvändare eller andra betalningssystem:

- a) Regler som begränsar faktiskt deltagande i andra betalningssystem.
 - b) Regler som diskriminerar mellan auktoriserade betaltjänstleverantörer eller mellan registrerade betaltjänstleverantörer i fråga om rättigheter, skyldigheter och deltagarnas befogenheter.
 - c) Begränsningar som bygger på institutets status.
2. Punkt 1 skall inte tillämpas på
 - a) betalningssystem som betecknats enligt direktiv 98/26/EG, och
 - b) betalningssystem som uteslutande består av betaltjänstleverantörer som tillhör en grupp bestående av enheter med inbördes kapitalanknytning, om en av de anknutna enheterna har faktisk kontroll över de andra, och
 - c) slutna betalningssystem.

Artikel 23a

Förbud mot att andra än betaltjänstleverantörer får tillhandahålla betaltjänster

Medlemsstaterna skall förbjuda fysiska eller juridiska personer som varken är betaltjänstleverantörer eller är uttryckligen undantagna från detta direktivs tillämpningsområde att tillhandahålla betaltjänster enligt förteckningen i bilagan.

AVDELNING III

KLARHET OM VILLKOREN OCH INFORMATIONSKRAVEN FÖR BETALTJÄNSTER

Kapitel -1

Allmänna regler

Artikel 23b

Tillämpningsområde

1. Avdelning III skall tillämpas på enstaka betalningstransaktioner, ramavtal och sådana betalningstransaktioner som dessa omfattar. Parterna får avtala om att den inte skall tillämpas, helt eller delvis, när betaltjänstanvändaren inte är en konsument.¹
2. Medlemsstaterna får besluta att bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas på mikroföretag på samma sätt som på konsumenter. (...) ²

(...) ³

¹ Alla företag skulle ha möjlighet att avtala om annat vad avser bestämmelserna i avdelning III. Detta förslag motsvarar ändringsförslag 34, ECON, även om ordalydelsen är en annan. Man skiljer ofta mellan konsumenter och andra i gemenskapslagstiftningen. Parlamentet: Behandla mikroföretag som konsumenter. Parlamentet vill fortfarande använda definitionen av yrkesmässig användare.

² Se artikel 78.1a (ny punkt).

³ Flyttat till artikel 23c.

Artikel 23c

Andra bestämmelser i gemenslagslagstiftningen

Bestämmelserna i denna avdelning skall inte påverka sådan gemenslagslagstiftning som innehåller ytterligare krav på förhandsinformation.

Om även direktiv 2002/65/EG om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter är tillämpligt, skall dock bestämmelserna om information enligt artikel 3.1 i det direktivet, utom punkterna 2 c–g, 3 a, d och e samt 4 b, ersättas med artiklarna 25, 26, 30 och 31 i detta direktiv.

Artikel 23d

Avgifter för information

1. Betaltjänstleverantören får inte ta ut någon avgift av betaltjänstanvändaren för tillhandahållande av information enligt denna avdelning, såvida inte annat föreskrivs i artiklarna 36.2 och 37.2.¹
2. Betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren får avtala om avgifter för extra eller mer ofta förekommande information, eller överföring med hjälp av andra kommunikationsmedel än dem som anges i ramavtalet, som lämnas på begäran av betaltjänstanvändaren.²
3. När betaltjänstleverantören får ta ut avgifter för information enligt punkterna 1 och 2, skall avgifterna vara rimliga och stå i proportion till betaltjänstleverantörens faktiska kostnader.

Artikel 23e

Bevisbörda i fråga om information

Medlemsstaterna skall föreskriva att bevisbördan, när det gäller att visa att kraven på information i denna avdelning är uppfyllda, skall ligga på betaltjänstleverantören.³

¹ Motsvarar ändringsförslag 210, ECON, men i en annan artikel. Se skälen 18c och 18d.

² Punkterna 2 och 3 motsvarar ändringsförslag 212, ECON, men i en annan artikel.

³ Se ändringsförslag 177, ECON. Parlamentet: Uteslutet. Direkt inblandning i nationell processrätt bör undvikas.

[Artikel 23f (ny)]

Undantag från kraven på information för mikrobetalningsinstrument och elektroniska pengar

1. När det gäller betalningsinstrument som enligt ramavtalet endast rör enskilda betalningstransaktioner på upp till högst 30 EUR eller på vilka det inte vid något tillfälle finns medel till ett högre belopp än 150 EUR
 - a) skall betaltjänstleverantören genom undantag från artiklarna 30, 31 och 35 lämna betalaren information endast om betaltjänstens viktigaste kännetecken, inklusive hur betalningsinstrumentet kan användas, avgifter och annan väsentlig information som behövs för att fatta ett informerat beslut samt ett meddelande om var annan information som krävs enligt artikel 31 görs tillgänglig på lättåtkomligt sätt,
 - b) får man enas om att betaltjänstleverantören genom undantag från artiklarna 36 och 37 efter genomförandet av en betalningstransaktion
 - i) skall tillhandhålla eller göra tillgänglig endast en hänvisning som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att identifiera betalningstransaktionen, beloppet och avgifterna och/eller vid flera betalningstransaktioner av samma typ till samma betalningsmottagare, information endast om det totala beloppet och de totala avgifterna för dessa betalningstransaktioner,
 - ii) inte skall vara skyldig att tillhandahålla eller göra tillgänglig information enligt led i om betalningsinstrumentet används anonymt eller om betaltjänstleverantören av andra skäl inte har tekniska möjligheter att tillhandahålla informationen. Betaltjänstleverantören skall emellertid ge betalaren möjlighet att kontrollera det belopp som lagrats betalningsinstrumentet.

2. Punkt 1 b skall tillämpas även på elektroniska pengar i den mening som avses i artikel 1.3 b i direktiv 2000/46/EG.
- [3. När det gäller rent nationella betalningstransaktioner får medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter fördubbla de belopp som avses i punkt 1.
4. Om en medlemsstat utnyttjar undantaget enligt punkt 3 skall den underrätta kommissionen om detta senast den dag som anges i artikel 85.1 första stycket och skall genast underrätta kommissionen om varje förändring. I detta meddelande skall medlemsstaten ange de trösklar som tillämpas och de betalningsinstrument för vilka sådana trösklar tillämpas. Medlemsstaten skall dessutom årligen underrätta kommissionen om värdet av de betalningstransaktioner som genomförts med de berörda betalningsinstrumenten. Kommissionen skall lägga fram en årlig rapport för betalningskommittén enligt artikel 77 om utnyttjandet av undantaget.]

Kapitel 1

Enstaka betalningstransaktioner

Artikel 24

Tillämpningsområde

1. Detta kapitel skall tillämpas på enstaka betalningstransaktioner som inte omfattas av ett ramavtal.
2. Om en betalningsorder för en enstaka betalningstransaktion överförs med ett betalningsinstrument som omfattas av ett ramavtal, skall betaltjänstleverantören inte vara skyldig att lämna eller göra tillgänglig¹ sådan information som redan ges till betaltjänstanvändaren på grundval av ramavtalet med en annan betaltjänstleverantör eller som kommer att ges till denna användare enligt ramavtalet.

¹ Parlamentet vill att man i hela denna avdelning skall skilja på att väsentlig information meddelas (ges) och att all annan information meddelas vid första begäran (erhålls från betaltjänstleverantören endast på begäran).

Artikel 25

Allmän förhandsinformation

1. Medlemsstaterna skall kräva att betaltjänstleverantören innan betaltjänstanvändaren är bunden av ett erbjudande som omfattar ett avtal eller erbjudande om enstaka betaltjänst, ger betaltjänstanvändaren tillgång till informationen och villkoren på ett lättåtkomligt sätt¹, i enlighet med artikel 26. Betaltjänstleverantören skall på begäran av betaltjänstanvändaren tillhandahålla informationen och villkoren i pappersform eller via något annat varaktigt medium.² De skall vara enkla att förstå och uttryckas klart och lättbegripligt på ett språk som är officiellt språk i den medlemsstat där betaltjänsten erbjuds, eller på något annat språk som parterna kommit överens om.
2. Om avtalet om enstaka betaltjänst har ingåtts på begäran av betaltjänstanvändaren med hjälp av en teknik för distanskommunikation som inte gör det möjligt för betaltjänstleverantören att uppfylla villkoren i punkt 1, skall betaltjänstleverantören uppfylla sina skyldigheter enligt punkt 1 omedelbart efter att transaktionen har genomförts.
3. Förpliktelserna enligt punkt 1 får även fullgöras genom tillhandahållande av en kopia av utkastet till avtalet om enstaka betaltjänst eller utkastet till betalningsordern som skall omfatta information i enlighet med artikel 26.

Artikel 26

Information och villkor

1. Medlemsstaterna skall sörja för att följande information och villkor lämnas till eller görs tillgängliga för betaltjänstanvändaren:
 - a) En specificering av den information eller unika identifikationskod som betaltjänstanvändaren måste ange för att en betalningsorder skall genomföras korrekt.
 - b) Hur lång tid det maximalt tar att genomföra de betaltjänster som skall tillhandahållas.

¹ Motsvarar ändringsförslagen 137, 139 och 150, ECON. Följer delvis ändringsförslag 136 i så måtto att det krävs att informationen på begäran lämnas i pappersform.

² Se skäl 18b.

(...)

c) (...) Alla avgifter som betaltjänstanvändaren skall betala till sin betaltjänstleverantör och, i tillämpliga fall, en specificering av beloppen för alla avgifter (...).¹

ca) I tillämpliga fall, den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som skall gälla för betalningstransaktionen.

(...)

3. Betaltjänstanvändaren skall ges tillgång till all annan relevant information som anges i artikel 31 på ett lättillgängligt sätt.²

Artikel 27

Information till betalaren efter mottagande av betalningsordern

Omedelbart efter det att betalningsordern tagits emot skall följande uppgifter av betalarens betaltjänstleverantör meddelas till eller göras tillgängliga för betalaren, på samma sätt som anges i artikel 25.1:

- a) En uppgift som gör det möjligt för betalaren att identifiera betalningstransaktionen samt, i tillämpliga fall, uppgifter som avser betalningsmottagaren.
- b) Det belopp som betalningstransaktionen omfattar i den valuta i vilken medlen står till betalningsmottagarens förfogande.³

¹ Avgiftsspecificering, enligt överenskommelse med parlamentet. Formuleringen måste kontrolleras.

² De flesta informationskraven i artikel 31 avser enstaka betalningstransaktioner. Vissa krav verkar dock i praktiken sakna relevans (t.ex. 2 f, 4.4, 5 a–c och 6).
Hänvisningar avseende ändringsförslag i ECON: 138 – artikel 31.1 d, 139 – artikel 31.1 c, 141 – artikel 31.5.1, där ingen ändring föreslagits, 142 och 146 – artikel 31.2 c, 144 – artikel 31.5 f, 148 – artikel 31.7 -a och a, 149 – artikel 2 c.

Ändringsförslag 143, ECON, kompletterar ett stycke som har utgått.

³ Se även en ändring i led c. Förtydligandet är förenligt med ändringsförslag 155, ECON.
Motsvarande ändringar krävs även i artiklarna 27, 36 och 37.

- ba) Det totala beloppet för avgifterna och, i tillämpliga fall, en specificering av beloppen för eventuella avgifter för betalningstransaktionen som skall betalas av betalaren (...).¹
- c) I tillämpliga fall, den växelkurs som betalarens betaltjänstleverantör använde vid betalningstransaktionen, eller en hänvisning till denna, när den är en annan än den kurs som lämnas i enlighet med artikel 26.1 ca, samt betalningstransaktionsbeloppet efter denna valutakonvertering.²
- d) Datum då betalningsordern togs emot.³

Artikel 28

Information till betalningsmottagaren efter genomförande

Omedelbart efter det att betalningstransaktionen genomförts skall betalarens betaltjänstleverantör på samma sätt som anges i artikel 25.1 meddela eller ge betalningsmottagaren tillgång till följande information:

- a) En uppgift som gör det möjligt för betalningsmottagaren att identifiera betalningstransaktionen samt, i tillämpliga fall, information som överförts tillsammans med betalningstransaktionen.
- b) Det belopp som överförts från betalaren genom betalningstransaktionen i den valuta i vilken medlen står till betalningsmottagarens förfogande.⁴
- c) (...) Storleken på eventuella avgifter för betalningstransaktionen som skall betalas av betalningsmottagaren och i tillämpliga fall, en specificering av beloppen för alla avgifter (...).⁵

¹ Avgiftsspecificering, enligt överenskommelse med parlamentet. Formuleringen måste kontrolleras.

² Som i ändringsförslag 157, ECON.

³ Förenligt med ändringsförslag 154, ECON, men det tas här hänsyn till att endast datum för mottagandet av en betalningsorder kan ges i detta skede.

⁴ Se fotnot till artikel 27.

⁵ Avgiftsspecificering, enligt överenskommelse med parlamentet. Formuleringen måste kontrolleras.

- d) I tillämpliga fall, den växelkurs som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör använder vid betalningstransaktionen, samt betalningstransaktionsbeloppet före denna valutakonvertering.
- e) Valuteringsdagen för krediteringen.

Kapitel 2

Ramavtal

Artikel 29

Tillämpningsområde

Detta kapitel skall tillämpas på betalningstransaktioner som omfattas av ett ramavtal.¹

Artikel 30

Allmän förhandsinformation

1. Medlemsstaterna skall kräva att betaltjänstleverantören, i god tid innan en betaltjänstanvändare binds av något ramavtal, i pappersform eller via något annat varaktigt medium lämnar den information och de villkor som avses i artikel 31 till betaltjänstanvändaren. De skall vara enkla att förstå och uttryckas klart och lättbegripligt på ett språk som är officiellt språk i den medlemsstat där betaltjänsten erbjuds, eller på något annat språk som parterna kommit överens om.²
2. Om ramavtalet har ingåtts på begäran av betaltjänstanvändaren med hjälp av en teknik för distanskommunikation som inte gör det möjligt för betaltjänstleverantören att uppfylla villkoren i punkt 1, skall betaltjänstleverantören fullgöra sina förpliktelser enligt punkt 1 omedelbart efter det att ramavtalet har ingåtts.
3. Förpliktelserna enligt punkt 1 kan också fullgöras genom att tillhandahålla en kopia på utkastet till ramavtal som inbegriper den information som anges i artikel 31.

¹ Som i ändringsförslag 160, ECON.

² I linje med ändringsförslagen 161 och 173, ECON.

Artikel 31

Information och villkor

Medlemsstaterna skall försäkra sig om att följande information och villkor lämnas till betaltjänstanvändaren:

1. *Betaltjänstanvändaren*

- a) Namnet på betaltjänstanvändaren, den geografiska adress för dess huvudkontor och, i tillämpliga fall, för dess filial eller ombud som är etablerad i den medlemsstat där betaltjänsten erbjuds, inbegripet e-postadress, som är relevant för kommunikationen med betaltjänstleverantören.
- b) Utgår.
- c) Uppgifter om relevant tillsynsmyndighet och om det register som anges i artikel 8 eller annat relevant offentligt register över tjänstleverantörens auktorisation samt registreringsnummer eller motsvarande uppgift för identifiering i detta register.¹
- d) I tillämpliga fall en förklaring om att medel som betaltjänstleverantören tagit emot för en betalningstransaktion inte omfattas av system för garanti av insättningar.²

2. *Användning av betaltjänst*

- a) En beskrivning av huvuddragen i den betaltjänst som tillhandahålls.
- b) Den information eller unika identifikationskod som betaltjänstanvändaren måste ange för att en betalningsorder skall genomföras korrekt.
- c) Vilken form och vilket förfarande som används för att överföra godkännandet till att betalningstransaktionen genomförs och för att återkalla detta godkännande i enlighet med artiklarna 41 och 56.³

¹ Bestämmelsen motsvarar ändringsförslag 138, ECON. Den gäller både för enstaka betalningstransaktioner och ramavtal.

² Förenligt med ändringsförslag 139, ECON. Samma förklaring skall ingå i informationen om enstaka betalningstransaktioner genom hänvisningen i artikel 25.3.

³ I linje med ändringsförslag 171, ECON, samt ändringsförslagen 142, 146 och 165, om återkallelse skall uppfattas som annullering och även omfatta återkallelse av betalning.

- d) En hänvisning till tidpunkten för mottagande av en betalningsorder enligt artikel 54.1 och den bryttidpunkt som betaltjänstleverantören fastställt.
- e) Hur lång tid det maximalt tar att genomföra de betaltjänster som skall tillhandahållas.¹
- f) Huruvida det finns möjlighet att avtala om utgiftstak för användningen av betalningsinstrumentet enligt artikel 43.1.²

3. *Avgifter, ränta och växelkurser*

- a) Alla avgifter som betaltjänstanvändaren skall betala till betaltjänstleverantören och, i tillämpliga fall, en specificering av beloppen för alla avgifter.³
- b) I tillämpliga fall, de räntesatser och växelkurser som skall tillämpas⁴ eller, om referensräntesatsen och referensväxelkurserna skall användas, metoden för beräkning av den faktiska räntan, relevant datum och index eller underlag för att bestämma sådan referensräntesats eller referensväxelkurs.⁵
- c) Omedelbar tillämpning, om sådan avtalats, av förändringar av referensräntesatsen eller referensväxelkursen samt informationskrav vad avser förändringarna i enlighet med artikel 33.2.

4. *Kommunikation*

- a) I tillämpliga fall den kommunikationsteknik, inbegripet tekniska krav på betaltjänstanvändarens utrustning, som parterna avtalat om för att överföra information enligt detta direktiv.
- b) På vilket sätt och hur ofta som information enligt detta direktiv skall lämnas eller göras tillgänglig.⁶

¹ Som i ändringsförslag 162, ECON, men utan inskränkning till att omfatta endast tjänster som tillhandahålls av betalarens betaltjänstleverantör.

² Ändring enligt ändringsförslag 166, ECON.

³ Avgiftsspecificering, enligt överenskommelse med parlamentet. Formuleringen måste kontrolleras.

⁴ Räntan skall inte beräknas på betalningstransaktioner utan på inestående medel på ett konto.

⁵ Förenligt med ändringsförslag 168, ECON; utvidgar möjligheten till att omfatta fasta räntesatser.

⁶ Motsvarar ändringsförslag 172, ECON; bestämmelserna är inte tillämplig bara på artiklarna 36 och 37 utan även på annan information enligt detta direktiv.

- c) Det eller de språk som ramavtalet skall ingås på och på vilket kommunikationen under detta avtalsförhållande skall ske.
- d) Betaltjänstanvändarens rätt att erhålla ramavtalets avtalsvillkor samt information och villkor enligt artikel 32.¹

5. *Skydds- och korrigeringsåtgärder*

- a) I tillämpliga fall, en beskrivning av de åtgärder som betaltjänstanvändaren skall vidta för att skydda ett betalningsinstrument och om hur betaltjänstleverantören skall underrättas i det fall som avses i artikel 46.1 b.²
- b) Om så avtalats, under vilka omständigheter betaltjänstleverantören förbehåller sig rätten att blockera ett betalningsinstrument enligt artikel 43.
- c) Betalarens ansvar enligt artikel 50, inbegripet information om det relevanta beloppet.
- d) Hur och senast när betaltjänstanvändaren skall underrätta betaltjänstleverantören om oauktoriserade eller oriktiga transaktioner enligt artikel 47a samt betaltjänstleverantörens ansvar för oauktoriserade betalningstransaktioner enligt artikel 49.
- e) Betaltjänstleverantörens ansvar vid genomförande av betalningstransaktioner enligt artikel 67.
- f) Villkoren för återbetalning i enlighet med artiklarna 52 och 53.³

¹ I linje med ändringsförslag 170, ECON.

² Som i ändringsförslagen 141 och 163, ECON.

³ Som i ändringsförslag 164, ECON.

6. *Ändringar och avslutande av ramavtal*

- a) Om så avtalats, uppgift om att betaltjänstanvändaren skall anses ha godkänt de ändrade villkoren i enlighet med artikel 33 om han inte senast den dag då de föreslås träda i kraft underrättar betaltjänstleverantören om att han inte godkänner dem.
- b) Avtalets löptid.
- c) Betaltjänstanvändarens rätt att avsluta ramavtalet och eventuella avtal som berör denna rätt i enlighet med artikel 33.1 och artikel 34.¹

7. *Rättslig prövning*

- a) Eventuella avtalsbestämmelser om tillämplig lag och behörig domstol för ramavtalet.²
- b) Uppgift om de förfaranden för klagomål och förlikning som betaltjänstanvändaren kan använda enligt kapitel 4 i avdelning IV.

Artikel 32

Tillgång till informationen och avtalsvillkoren i ramavtalet³

Under avtalsförhållandet har betaltjänstanvändaren alltid rätt att på begäran erhålla avtalsvillkoren i ramavtalet samt den information och de villkor som anges i artikel 31 på papper eller annat varaktigt medium.⁴

(...)⁵

¹ Som i ändringsförslag 162, ECON.

² Se ändringen i skäl 34.

³ Rubriken motsvarar ändringsförslag 175, ECON.

⁴ Förenligt med ändringsförslag 176, ECON. Se skäl 18c.

⁵ Ändringsförslag 177, ECON; se artikel 23e.

Artikel 33

Förändringar av avtalsvillkor

1. Betaltjänstleverantören skall föreslå eventuella ändringar av ramavtalet liksom den information och de villkor som anges i artikel 31 på samma sätt som anges i artikel 30.1 och detta minst två månader före den dag som är föreslagen för att börja tillämpa ändringarna.¹

I tillämpliga fall, i enlighet med artikel 31 led 6 a, måste betaltjänstleverantören meddela betaltjänstanvändaren att han skall anses ha godkänt dessa ändringar om han inte före den dag då de skall träda i kraft meddelar betaltjänstleverantören att han inte godkänner dem. Betaltjänstleverantören skall i detta fall ange att betaltjänstanvändaren har rätt att omedelbart och avgiftsfritt avsluta ramavtalet från och med den dag då ändringarna blir tillämpliga.²

2. Ändringar av räntan eller växelkurser får tillämpas omedelbart utan anmälan, om denna rättighet har avtalats i ramavtalet och ändringarna grundas på den avtalade referensräntesatsen eller referensväxelkursen enligt artikel 31.3 b och c. Betaltjänstanvändaren skall snarast möjligt underrättas om ändringen av räntesatsen på samma sätt som anges i artikel 30.1, såvida inte parterna har avtalat om att informationen skall lämnas eller göras tillgänglig med viss regelbundenhet eller på visst sätt.³ Ändringar av räntesatsen eller växelkursen som är fördelaktigare för betaltjänstanvändarna får tillämpas utan anmälan.
3. Ändringar av den räntesats eller växelkurs som används vid betalningstransaktioner skall genomföras och beräknas enligt en neutral metod som inte diskriminerar betaltjänstanvändare.⁴

¹ Förenligt med ändringsförslag 178, ECON.
Frågan om hur information om ändringar kan ombesörjas när det gäller t.ex. förbetalda telefonkort m.m. skulle kunna hanteras genom en särskild artikel om mikrobetalningar.

² Förenligt med ändringsförslagen 178 och 179, ECON.

³ Motsvarar i sak ändringsförslagen 180 och 181, ECON.

⁴ Identiskt med ändringsförslag 182, ECON.

Artikel 34
*Avslutande*¹

1. Betaltjänstanvändaren får alltid avsluta ramavtalet, såvida inte parterna har avtalat om en uppsägningstid. Denna tid får högst uppgå till en månad.²

(...)
- 1a. Att avsluta ett ramavtal som ingåtts en tid av mer än tolv månader eller på obestämd tid skall vara kostnadsfritt för betaltjänstanvändaren efter det att tolv månadersperioden löpt ut. I alla andra fall skall avgifterna för avslutandet vara rimliga och stå i proportion till kostnaderna.³
- 1b. Betaltjänstleverantören får med minst två månaders uppsägningstid på samma sätt som föreskrivs i artikel 30.1 avsluta ett ramavtal som ingåtts på obestämd tid, förutsatt att detta avtalats i ramavtalet.
2. Regelbundet uttagna avgifter för betaltjänster skall endast betalas proportionellt för tiden fram till avslutandet av avtalet. Om sådana avgifter har betalats i förväg skall de återbetalas i motsvarande omfattning.
- 2a. Bestämmelserna i denna artikel påverkar inte medlemsstaternas lagar och förordningar om en parts rätt att förklara att ramavtalet skall återgå eller vara ogiltigt.
3. Medlemsstaterna får föreskriva om förmånligare bestämmelser för betaltjänstanvändarna.

¹ Se skäl 19.

² Motsvarar i sak ändringsförslagen 183 och 187, ECON.

³ Identiskt med ändringsförslag 184, ECON.

Artikel 35

Information innan en enskilda betalningstransaktion genomförs

När det gäller en enskild betalningstransaktion som omfattas av ett ramavtal och initierats av betalaren skall en betaltjänstleverantör, om betalaren så begär, för denna specifika betalningstransaktion lämna explicit information om maximal genomförandetid och de avgifter som skall betalas av betalaren och, i tillämpliga fall, en specificering av beloppen för alla avgifter.¹ (...) (...) ²

Artikel 36

Information till betalaren om enskilda betalningstransaktioner

1. Efter det att beloppet motsvarande den enskilda betalningstransaktionen har debiterats betalarens konto eller, i det fall att betalaren inte använder något betalkonto, efter mottagandet av betalningsordern skall betalarens betaltjänstleverantör på samma sätt som föreskrivs i artikel 30.1 ge betalaren följande information:
 - a) En uppgift som gör det möjligt för betalaren att identifiera varje betalningstransaktion samt, i tillämpliga fall, information om betalningsmottagaren.³
 - b) Det belopp som betalningstransaktionen omfattar, i den valuta med vilken betalarens betalkonto debiteras eller i den valuta som används för betalningsordern.⁴
 - c) I tillämpliga fall (...) avgifterna för betalningstransaktionen (...) och (...) en specificering av dessa, eller den ränta som skall betalas av betalaren.⁵

¹ Avgiftsspecificering, enligt överenskommelse med parlamentet. Formuleringen måste kontrolleras.

² Utgår i enlighet med förslaget i ändringsförslag 189, ECON.

³ Ändringsförslag 192, ECON – se fotnot till artikel 27.

⁴ Se fotnot till artikel 27.

⁵ Avgiftsspecificering, enligt överenskommelse med parlamentet. Formuleringen måste kontrolleras.

- d) I tillämpliga fall, den växelkurs som betalarens betaltjänstleverantör tillämpar vid betalningstransaktionen, samt betalningstransaktionsbeloppet efter denna valutakonvertering.¹
 - e) Valuteringsdag för kreditering eller datum då betalningsordern togs emot.²
2. Ramavtal får innehålla villkoret att den information som avses i punkt 1 regelbundet skall ges eller göras tillgänglig minst en gång i månaden och på avtalat sätt så att betalaren kan lagra och återskapa informationen i oförändrad form. Om den informationen skall lämnas i pappersform får parterna avtala om ändringar i ramavtalet.
3. Medlemsstaterna får emellertid kräva att betaltjänstleverantören en gång i månaden avgiftsfritt tillhandahåller denna information i pappersform. (...) ³

Artikel 37

Information till betalningsmottagaren om enskilda betalningstransaktioner

1. När en enskild betalningstransaktion genomförts skall betalningsmottagarens betaltjänstleverantör på samma sätt som föreskrivs i artikel 30.1 ge betalningsmottagaren följande information:
- a) En uppgift som gör det möjligt för betalningsmottagaren att identifiera betalningstransaktionen samt, i tillämpliga fall, information som överförts tillsammans med betalningstransaktionen.⁴
 - b) Utgår.

¹ Som i ändringsförslag 194, ECON.

² Se artikel 27.

³ Se artikel 78.1a (ny punkt).

⁴ Förenligt med ändringsförslag 199, ECON.

- c) Det belopp som överförts från betalaren genom betalningstransaktionen, i den valuta med vilken betalningsmottagarens betalkonto debiteras.¹
 - d) I tillämpliga fall avgifterna för betalningstransaktionen (....) och (...) en specificering av dessa, eller den ränta som skall betalas av betalaren.²
 - e) I tillämpliga fall, den växelkurs som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör använder vid betalningstransaktionen samt betalningstransaktionsbeloppet före denna valutakonvertering.
 - f) Valuteringsdag för kreditering.
2. Ramavtal får innehålla villkoret att den information som avses i punkt 1 regelbundet skall ges eller göras tillgänglig minst en gång i månaden och på avtalat sätt så att betalaren kan lagra och återskapa informationen i oförändrad form. Om den informationen skall lämnas i pappersform får parterna avtala om ändringar i ramavtalet.
3. Medlemsstaterna får emellertid kräva (...) att betaltjänstleverantören en gång i månaden avgiftsfritt tillhandahåller denna information i pappersform. (...) ³

Artikel 38

Mikrobetalningar

Utgår⁴

¹ Se fotnot till artikel 27.

² Avgiftsspecificering, enligt överenskommelse med parlamentet. Formuleringen måste kontrolleras.

³ Se artikel 78.1a (ny punkt).

⁴ Skall ersättas med artikel 23f.

Kapitel 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 39

Transaktionsvaluta och valutakonvertering

1. Betalningarna skall göras i den valuta som parterna avtalat om.
2. Om en tjänst för konvertering av valuta erbjuds före initierandet av betalningstransaktionen och om denna tjänst för konvertering av valuta erbjuds på platsen för försäljningen eller av betalningsmottagaren, skall den part som erbjuder betalaren tjänsten för konvertering av valuta för betalaren uppge alla avgifter samt den växelkurs¹ som skall användas för konvertering av transaktionen².

Betalaren skall godkänna tjänsten för konvertering av valuta på denna grundval.

Artikel 40

Information om extra avgifter eller nedsättning

1. Om betalningsmottagaren begär en avgift eller erbjuder en nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument, skall betalaren underrättas innan betalningstransaktionen initieras³.
2. Om en betaltjänstleverantör eller tredje man begär en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, skall denne underrätta betaltjänstanvändaren innan betalningstransaktionen initieras.

¹ Den faktiska växelkursen bör uppges för betalningsmottagaren.

² Som i ändringsförslag 207, ECON.

³ Bestämmelsen i den sista meningen flyttas till artikel 40c.3.

AVDELNING IV

RÄTTIGHETER OCH SKYLDIGHETER MED AVSEENDE PÅ TILLHANDAHÅLLANDE OCH ANVÄNDNING AV BETALTJÄNSTER

Kapitel -1 Gemensamma bestämmelser

Artikel 40b

Tillämpningsområde

1. Om betaltjänstanvändaren inte är konsument, får parterna avtala om att artiklarna 40c.1 och 41.3 samt artiklarna 48, 50, 52, 53 och 56 helt eller delvis inte skall tillämpas. Parterna får även avtala om en annan tidsfrist än den som fastställs i artikel 47a.
- 1a. Medlemsstaterna får föreskriva att artikel 75 inte skall tillämpas om betaltjänstanvändaren inte är konsument.
2. Medlemsstaterna får besluta att bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas på mikroföretag på samma sätt som på konsumenter. (...) ¹

Artikel 40c

Tillämpliga avgifter

1. Betaltjänstleverantören får inte ta ut någon avgift av betaltjänstanvändaren för fullgörandet av sina informationsskyldigheter eller korrigeringsåtgärder och förebyggande åtgärder enligt denna avdelning, såvida inte annat föreskrivs i artiklarna 55.1, 56.3 och 66.2. Betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören skall avtala om dessa avgifter, som skall vara rimliga och stå i proportion till betaltjänstleverantörens faktiska kostnader.

¹ Se artikel 78.1a (ny punkt).

2. Om en betalningstransaktion inte medför någon konvertering av valuta, skall medlemsstaterna kräva att betalningsmottagaren betalar de avgifter som hans betaltjänstleverantör tar ut, och att betalaren betalar de avgifter som hans betaltjänstleverantör tar ut.¹

(...)

- 3a. Betaltjänstleverantören får inte hindra betalningsmottagaren från att av betalaren begära en avgift eller en nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument. Om (...) ett bankkortsystem är en väsentlig del av betalningsmarknaden, får medlemsstaterna förbjuda eller begränsa avgifter för betalningar med bankkort.²

[Artikel 40d (ny)]

Undantag för mikrobetalningsinstrument och elektroniska pengar

1. I fråga om betalningsinstrument som enligt ramavtalet endast avser individuella betalningstransaktioner på högst 30 EUR, eller lagrar medel upp till ett belopp som inte överstiger 150 EUR, får avtalet innefatta överenskommelse om att
- a) artiklarna 46.1 b, 47.1 c och 47.1 ca, samt artiklarna 50.3 och 50.4, inte gäller om betalningsinstrumentet inte kan frysas eller dess vidare användning förhindras,
 - b) artiklarna 48, 49 och 50.1–2 inte gäller om betalningsinstrumentet används anonymt,
 - c) det genom undantag från artikel 55.1 inte erfordras att betaltjänstleverantören meddelar betaltjänstanvändaren att betalningsordern avvisats, om det av sammanhanget klart framgår att den inte har genomförts,
 - d) genom undantag från artiklarna 60 och 62 skall andra tider för genomförandet tillämpas.

¹ Se skäl 26.

² Ändringsförslag 208, ECON. Tillägget begärt av Europaparlamentet och skall diskuteras.

2. Punkt 1 skall tillämpas även på elektroniska pengar enligt artikel 1.3 b i direktiv 2000/46/EG.
3. För rent nationella betalningstransaktioner får medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter fördubbla de belopp som avses i punkt 1.
4. Om en medlemsstat utnyttjar undantaget i punkt 3, skall den underrätta kommissionen om detta senast den dag som anges i artikel 85.1 första stycket samt därefter om varje förändring. I denna underrättelse skall ingå uppgifter om vilka tröskelvärden som tillämpas och för vilka typer av betalningsinstrument tröskelvärdena gäller. Varje medlemsstat skall dessutom årligen underrätta kommissionen om värdet av de betalningstransaktioner som genomförs med de berörda betalningsinstrumenten. Kommissionen skall förelägga den betalningskommitté som avses i artikel 77 en årlig rapport om hur undantaget utnyttjas.]

Kapitel 1

Godkännande av betalningstransaktioner

Artikel 41

Godkännande och återkallande av godkännande

1. Medlemsstaterna skall sörja för att en betalningstransaktion skall betraktas som auktoriserad endast om betalaren har godkänt betalningsordern¹. Betalaren får auktorisera betalningstransaktionen före eller, om parterna så avtalar, efter betalningstransaktionens genomförande².
2. Godkännande till att genomföra en betalningstransaktion eller en serie betalningstransaktioner skall lämnas i den form som avtalats mellan betalaren och hans betaltjänstleverantör.³

Om ett sådant godkännande saknas skall betalningstransaktionen anses vara oauktoriserad.

¹ Ändringsförslag 213, ECON.

² Ändringsförslag 216, ECON.

³ Motsvarar ändringsförslag 214, ECON.

3. Ett godkännande får alltid återkallas av betalaren, men inte efter den tidpunkt då det inte längre är möjligt att återkalla det enligt artikel 56. Samma förhållande gäller för ett godkännande av en serie betalningstransaktioner som får återkallas, med följden att varje betalningstransaktion därefter skall anses vara oauktoriserad.
4. Förfarandet för att överföra godkännande skall avtalas mellan betalaren och hans betaltjänstleverantör.

Artikel 42

Överföring av godkännande

Utgår.

Artikel 43

Begränsning av betalningsinstrumentets användning

1. När särskilda betalningsinstrument används för att överföra godkännande får betalaren och hans betaltjänstleverantör avtala om utgiftstak för betaltjänster.
2. Om det överenskommits i ramavtalet får betaltjänstleverantören förbehålla sig rätten att spärra användningen av betalningsinstrumentet av objektiva betingade skäl, som har samband med betalningsinstrumentets säkerhet, misstanke om oauktoriserad eller bedräglig användning av betalningsinstrumentet eller, vid betalningsinstrument med kreditmöjlighet, väsentligt ökad risk för att betalaren inte kan fullfölja sitt betalansvar ¹.

¹ Europaparlamentet önskar i detta direktiv stryka den del som rör betalarens betalansvar. Tillämpningsområdet för det föreslagna konsumentkreditdirektivet omfattar emellertid inte hela området för betaltjänster med kredit.

3. I sådana fall skall betaltjänstleverantören på avtalat sätt informera betalaren om spärningen av betalningsinstrumentet och om skälen till denna, om möjligt innan betalningsinstrumentet spärras och senast direkt efter spärningen, om inte sådan information äventyrar objektivt motiverade säkerhetsskäl eller förbjuds i annan relevant gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.¹
4. Betaltjänstleverantören skall häva spärrandet av betalningsinstrumentet eller ersätta det med ett nytt så snart skälen till spärningen inte längre föreligger.

Artikel 44

Arkivering

Utgår.

Artikel 45

Oauktoriserade transaktioner och återkallande av godkännande

Utgår.²

Artikel 46

Skyldigheter för betaltjänstanvändaren med avseende på betalningsinstrument

1. Betaltjänstanvändare skall för att ha rätt att använda betalningsinstrumentet³
 - a) använda betalningsinstrumentet i enlighet med villkoren för utfärdande och användning av betalningsinstrumentet,

¹ Punkterna 2 och 3 är förenliga med grundtanken i ändringsförslagen 223 och 224, ECON; Ändringsförslag 224, ECON; se artikel 47 ca och beträffande att ta eller inte ta ut avgifter artikel 40c.

² Se artikel 47a och artikel 41.3.

³ Motsvarar ändringsförslag 228, ECON, med smärre ändringar.

- b) utan oskäligt dröjsmål underrätta betaltjänstleverantören eller den juridiska person som denne angett, så snart de fått vetskap om att betalningsinstrumentet förlorats, stulits, missbrukats eller använts obehörigt.
2. Vid tillämpning av punkt a skall betaltjänstanvändaren, särskilt från och med mottagandet av ett betalningsinstrument, vidta alla skäligen åtgärder för att skydda dess personanpassade säkerhetsinslag.¹

Artikel 47

Skyldigheter för betaltjänstleverantören med avseende på betalningsinstrument

Den betaltjänstleverantör som utfärdar betalningsinstrumentet skall²

- a) förvissa sig om att de personliga säkerhetsinslagen i ett betalningsinstrument inte är tillgängliga för andra än den betaltjänstanvändare som har rätt att använda betalningsinstrumentet, utan att detta påverkar betaltjänstleverantörens skyldigheter i enlighet med artikel 46,³
- b) avstå från att översända ej begärda betalningsinstrument utom då ett betalningsinstrument som redan innehas av betaltjänstanvändaren skall ersättas,
- c) se till att betaltjänstanvändare alltid har möjlighet att på lämpligt sätt lämna underrättelser enligt artikel 46.1 b eller att begära hävande av spärning enligt artikel 43.4; på begäran skall betaltjänstleverantören göra det möjligt för betaltjänstanvändaren att under 18 månader efter underrättelsen styrka att han har lämnat en sådan underrättelse,
- ca) förhindra varje användning av betalningsinstrumentet så snart som den underrättelse som avses i artikel 46.1 b har lämnats.⁴
- 2a. Betaltjänstleverantören skall bära risken att skicka betalningsinstrumentet till betalaren eller att skicka personanpassade säkerhetsinslag som hör till det.⁵

¹ Identiskt med ändringsförslag 231, ECON.

² Som i ändringsförslag 232, ECON.

³ I linje med ändringsförslag 233.

⁴ Motsvarar ändringsförslag 235, ECON, fast i en annan artikel.

⁵ Ändringsförslag 236, ECON.

Artikel 47a

Meddelande om oauktoriserade eller felaktiga transaktioner

Betaltjänstanvändaren skall få rättelse till stånd endast om han, när han får kännedom om oauktoriserade eller felaktiga transaktioner, meddelar sin betaltjänstleverantör utan oskäligt dröjsmål och senast 18 månader efter debiteringsdatum, utom, i förekommande fall, om betaltjänstleverantören inte har lämnat information om transaktionen eller gjort informationen tillgänglig i enlighet med avdelning III.

Artikel 48

Bevis för autentisering och genomförande av betalningstransaktioner¹

1. Om en betaltjänstanvändare nekar till att ha auktoriserat en genomförd betalningstransaktion eller hävdar att betalningstransaktionen inte har genomförts på korrekt sätt, skall medlemsstaterna kräva att hans betaltjänstleverantör skall kunna styrka att betalningstransaktionen autentiserats², registrerats korrekt, kontoförts och inte påverkats av ett tekniskt fel eller någon annan bristfällighet.

(...)

3. Om en betaltjänstanvändare nekar till att ha auktoriserat en genomförd betalningstransaktion, skall användningen av ett betalningsinstrument som registrerats av betaltjänstleverantören inte vara tillräckligt för att fastställa vare sig att betalningen hade auktoriserats av betalaren eller att betalaren handlat bedrägligt, eller genom avsiktlig eller grov försumlighet försummat att uppfylla en eller flera av sina skyldigheter enligt artikel 46.

¹ Ändringsförslag 237, ECON.

² Se ändrade definitioner i artikel 4.13 och 4.17.

Artikel 49

Betaltjänstleverantörens ansvar för oauktoriserade betalningstransaktioner

1. Vid oauktoriserade betalningstransaktioner skall medlemsstaterna, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 47a, se till att betalarens betaltjänstleverantör omedelbart till betalaren återbetalar beloppet för den oauktoriserade betalningstransaktionen och i tillämpliga fall återför det debiterade betalkontot till den kontoställning som det skulle ha haft om den oauktoriserade betalningstransaktionen inte hade ägt rum.¹
2. Ytterligare ekonomisk ersättning får fastställas i enlighet med tillämplig lag för det avtal som ingåtts mellan betalaren och hans betaltjänstleverantör.

Artikel 50

Betalarens ansvar för oauktoriserad användning av betalningsinstrument

1. Med avvikelse från artikel 49 skall betalaren stå för sådana förluster vid alla oauktoriserade betalningstransaktioner, upp till högst 150 EUR, som är en följd av att förlorade eller stulna betalningsinstrument använts eller, om betalaren har underlåtit att skydda de personanpassade säkerhetsinslagen, av att ett betalningsinstrument missbrukats.

(...)
2. Betalaren skall stå för samtliga förluster till följd av oauktoriserade transaktioner om han åsamkats dem genom att ha handlat bedrägligt eller om han avsiktligt eller genom grov försumlighet har underlåtit att uppfylla en eller flera av sina skyldigheter enligt artikel 46. I sådana fall är det maximibelopp som avses i punkt 1 inte tillämpligt.
- 2a. I sådana fall där betalaren inte har handlat bedrägligt eller (...) med uppsåt underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 46 får medlemsstaterna minska det ansvar som avses i punkterna 1 och 2, varvid hänsyn skall tas särskilt till arten av de personanpassade säkerhetsinslag som hör till betalningsinstrumentet och till de omständigheter under vilka det förlorades, stals eller missbrukades.

¹ Följer delvis ändringsförslag 239, ECON; se den allmänna bestämmelsen i artikel 40c.

3. Efter underrättelse enligt artikel 46.1 b skall betalaren inte belastas med några ekonomiska konsekvenser till följd av användning av ett betalningsinstrument som förlorats, stulits eller missbrukat, såvida inte betalaren har handlat bedrägligt.
4. Om betaltjänstleverantören inte erbjuder fullgoda möjligheter till anmälan vid varje tidpunkt att ett betalningsinstrument förlorats, stulits eller missbrukats, vilket krävs i artikel 47 c, skall betalaren inte vara ansvarig för de ekonomiska konsekvenserna av att betalningsinstrumentet använts, såvida inte betalaren har handlat bedrägligt.

(...)

Artikel 51

Elektroniska pengar

1. Utgår.¹
2. Utgår.²

Artikel 52

Återbetalning av betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren

1. Medlemsstaterna skall se till att en betalare skall ha rätt till återbetalning från sin betaltjänstleverantör av en redan genomförd auktoriserad betalningstransaktion, initierad av eller via en betalningsmottagare, om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Auktorisationen angav inte det exakta beloppet för betalningstransaktionen när auktorisationen gjordes, och

¹ Utgår som i ändringsförslag 244, ECON.

² Artikel 51.2. skall utgå. Frågan om elektroniska pengar skall behandlas i samband med mikrobetalningar i den nya artikel 40d.

- b) den verkställda betalningstransaktionen överstiger ett belopp som betalaren rimligen kan förvänta sig med hänsyn till sitt tidigare utgiftsmönster, villkoren i ramavtalet och de omständigheter som bör beaktas.¹

Återbetalningen skall uppgå till (...) hela beloppet av den genomförda betalningstransaktionen (...).

2. Vid tillämpning av punkt 1 b får betalaren dock inte åberopa valutaväxlingskursen som skäl om den referensväxelkurs som avtalats med hans betaltjänstleverantör i enlighet med artiklarna 26.1 ca och 31.3 b har tillämpats.
3. I ramavtalet mellan betalaren och hans betaltjänstleverantör får avtalas att rätten till återbetalning om betalaren har överfört sitt godkännande av betalningen direkt till sin betaltjänstleverantör och information om framtida betalningstransaktioner på överenskommet sätt lämnats till eller gjorts tillgänglig för betalaren minst fyra veckor före sista betalningsdagen av betaltjänstleverantören eller betalningsmottagaren.

Artikel 53

Krav om återbetalning för betalningstransaktioner initierade av eller via en betalningsmottagare

1. Medlemsstaterna skall se till att betalaren kan begära återbetalning enligt artikel 52 av en auktoriserad betalningstransaktion initierad av eller via en betalningsmottagare under en period på åtta veckor från den dag då medlen debiterades, utom om, i tillämpliga fall, informationen om betalningstransaktionen inte lämnats eller gjorts tillgänglig i enlighet med artikel 36 under minst fyra veckor av betaltjänstleverantören. På begäran av betaltjänstleverantören skall betalaren redovisa de faktiska förhållandena rörande de villkor som föreskrivs i artikel 52.
2. Inom tio bankdagar från mottagandet av begäran om återbetalning skall betaltjänstleverantören antingen återbetala hela beloppet för betalningstransaktionen (...), eller ange sina skäl för att vägra återbetalning med uppgift om till vilket organ betalaren kan hänskjuta ärendet i enlighet med artiklarna 72–75, om han inte godtar de angivna skälen.

¹ Europaparlamentet önskar mer objektiva krav, vilket kan uppnås genom att stryka den sista delen av meningen som börjar med "med hänsyn till".

Kapitel 2

Genomförande av en betalningstransaktion

AVSNITT 1

BETALNINGSORDER OCH BELOPP SOM SKALL ÖVERFÖRAS

Artikel 54

Mottagande av betalningsorder¹

1. Medlemsstaterna skall se till att tidpunkten för mottagande är den tidpunkt då den betalningsorder som initierats av betalaren tas emot av hans betaltjänstleverantör eller då den betalningsorder som initierats av eller genom betalningsmottagaren tas emot av hans betaltjänstleverantör eller när den berörda betaltjänstleverantören har haft möjlighet att ta emot den under en bankdag. Betaltjänstleverantören får fastställa en bryttidpunkt nära bankdagens slut efter vilken alla betalningsorder som tas emot skall anses ha mottagits under följande bankdag.
2. Om den betaltjänstanvändare som initierar en betalningsorder och hans betaltjänstleverantör avtalar om att genomförandet av betalningsordern skall inledas en viss dag eller vid slutet av en viss period eller den dag då betalaren har ställt medel till sin betaltjänstleverantörs förfogande, skall tidpunkten för mottaganden vad avser artikel 60 anses vara den avtalade dagen.

Artikel 55

Vägran att genomföra betalningsorder

1. Om betaltjänstleverantören vägrar att genomföra en betalningsorder, skall vägran och om möjligt skälen till denna samt förfarandet för att korrigera eventuella sakfel som lett till vägran meddelas till betaltjänstanvändaren, såvida inte detta inte är förbjudet enligt annan relevant gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.

¹ Se skäl 23a.

Betaltjänstleverantören skall skicka underrättelsen eller göra den tillgänglig på avtalat sätt och utan oskäligt dröjsmål och under alla förhållanden inom de tidsfrister som anges i enlighet med artikel 60.

Ramavtalet får innehålla villkoret att betaltjänstleverantören får ta ut en avgift för denna underrättelse om vägran är objektivt betingad.

2. Om alla villkor som anges i betalarens ramavtal är uppfyllda, får betalarens betaltjänstleverantör inte vägra att genomföra en auktoriserad betalningsorder, oberoende av om betalningsordern initieras av en betalare eller genom en betalningsmottagare, såvida inte detta inte är förbjudet enligt annan relevant gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.
3. En betalningsorder vars genomförande har nekats skall anses inte ha tagits emot i den mening som avses i artiklarna 60 och 67.

Artikel 56

Betalningsorderns återkallelighet

1. Medlemsstaterna skall se till att betaltjänstanvändaren inte får återkalla en betalningsorder efter den tidpunkt då den mottagits, såvida inte någonting annat anges i denna artikel.
 - 1a. När en betalningstransaktion initieras av eller genom betalningsmottagaren får betalaren inte återkalla betalningsordern (...) efter att ha överfört betalningsordern eller sitt godkännande av den till betalningsmottagaren.
 - 1b. Vid (...) direktdebitering får betalaren emellertid återkalla betalningsordern (...) senast i slutet av den bankdag som föregår (...) dag som avtalats för debitering av medlen.
2. I det fall som avses i artikel 54.2 får betaltjänstanvändaren återkalla en betalningsorder senast i slutet av den bankdag som föregår den avtalade dagen.
3. Vid utgången av de tidsfrister som anges i ovanstående punkter får betalningsordern återkallas endast om detta har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och hans betaltjänstleverantör. I de fall som avses i punkterna 1a och 1b krävs även betalningsmottagarens godkännande. Om så har avtalats i ramavtalet får betaltjänstleverantören ta ut en avgift för återkallande.

Artikel 56a

Återbetalning från betaltjänstleverantörer vid tredjepartstvist

Medlemsstaterna skall sörja för att oåterkalleligheten enligt artikel 56 inte får påverka en betaltjänstleverantörs rätt eller skyldighet på grundval av betalarens ramavtal eller nationell lagstiftning eller nationella förordningar, administrativa bestämmelser och riktlinjer att återbetala beloppet för den genomförda betalningstransaktionen till betalaren vid tvist mellan betalaren och tredjepartsleverantör om varor eller tjänster. En sådan återbetalning skall betraktas som en ny betalningstransaktion.

Artikel 57

Utgår.

Artikel 58

Belopp som skall överföras och mottagna belopp

1. Medlemsstaterna skall kräva att (...) betalarens betaltjänstleverantör, betalningsmottagarens betaltjänstleverantör och betaltjänstleverantörernas eventuella mellanhänder överför (...) hela beloppet av betalningstransaktionen (...) och avstår från att dra av avgifter från det överförda beloppet. (...)
2. Betalningsmottagaren får dock med sin betaltjänstleverantör avtala om att betaltjänstleverantören får dra av sina egna avgifter från det överförda beloppet innan det krediteras betalningsmottagaren. Hela beloppet av betalningstransaktionen och avgifterna skall i så fall redovisas separat in den information som lämnas till betalningsmottagaren.
3. Om andra avgifter än dem som avses i punkt 2 dras av från det överförda beloppet, skall betalarens betaltjänstleverantör se till att betalningsmottagaren erhåller hela beloppet av den betalningstransaktion som initierades av betalaren. Om betalningstransaktionen initieras av eller genom betalningsmottagaren, skall dennes betaltjänstleverantör se till att hela beloppet av betalningstransaktionen mottas av betalningsmottagaren.

AVSNITT 2
GENOMFÖRANDETID OCH VALUTERINGS DAG

Artikel 59

Räckvidd

- ¹ (...)
2. Detta avsnitt skall tillämpas
- a) på betalningstransaktioner i euro,
 - b) på nationella betalningstransaktioner i den berörda medlemsstatens valuta,
 - c) när det krävs valutakonvertering, endast på betalningstransaktioner, endast mellan euro och valutan i en medlemsstat utanför euro-området och om den betaltjänstleverantör som utför konverteringen är belägen i denna medlemsstat utanför euro-området.
3. Detta avsnitt skall tillämpas på andra betalningstransaktioner, såvida inte annat avtalats mellan betaltjänstanvändaren och hans betaltjänstleverantör.

Artikel 60

Betalningstransaktioner till ett betalkonto

1. Vid en betalningstransaktion som initierats av betalaren skall medlemsstaterna kräva att betalarens betaltjänstleverantör ser till att betalningstransaktionsbeloppet, efter den tidpunkt då det har mottagits enligt artikel 54, senast vid slutet av nästföljande bankdag mottas av betalningsmottagarens betaltjänstleverantör. Fram till den 1 januari 2012 får en betalare och hans betaltjänstleverantör dock avtala om en tid om högst tre dagar. Dessa tider får dock förlängas med ytterligare en bankdag när det gäller betalningstransaktioner som initierats på papper.

¹ Ändringsförslag 209, ECON, utgår med anledning av ett mer begränsat tillämpningsområde.

1-a. Medlemsstaterna skall kräva att betalningsmottagarens betaltjänstleverantör krediterar dennes betalkonto med betalningstransaktionens belopp omedelbart efter det att betaltjänstleverantören har mottagit medlen. Om betalningstransaktionen initieras av betalaren skall emellertid dennes betaltjänst se till att betalningsmottagaren mottar betalningstransaktionens belopp inom den tid som avses i punkt 1.

1a. Vid en betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren skall medlemsstaterna skall kräva att betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ser till att betalningsmottagarens betalkonto krediteras med betalningstransaktionsbeloppet, efter den tidpunkt då det har mottagits enligt artikel 54 och senast vid slutet av nästföljande bankdag för betalningsmottagarens och betalarens betaltjänstleverantör. En betalningsmottagare och hans betaltjänstleverantör får avtala om en längre tid som i fråga om autogirering får vara högst tre bankdagar efter mottagandet. Dessa tider får dock förlängas med ytterligare en bankdag när det gäller betalningstransaktioner som initierats på papper.

Artikel 61

Utgår.

Artikel 62

Om betalningsmottagaren saknar betalkonto hos betaltjänstleverantören

Om betalningsmottagaren inte har något betalkonto hos betaltjänstleverantören, skall den betaltjänstleverantör som tar emot medlen göra dem tillgängliga för betalningsmottagaren inom den tid som anges i artikel 60.

Artikel 63

Kontantinsättningar på ett betalkonto

1. Om en konsument sätter in kontanter på ett betalkonto hos betaltjänstleverantören i detta betalkontos valuta, skall betaltjänstleverantören sörja för att beloppet krediteras kontot och valutas omedelbart efter (...) den tidpunkt medlen mottogs. Om betaltjänstanvändaren inte är en konsument, skall betalningsmottagarens betalkonto krediteras och valutas senast den bankdag som följer på dagen för mottagandet av medlen.
2. Betaltjänstleverantören skall säkerställa att medlen ställs till betalningsmottagarens förfogande när dessa medel krediteras dennes betalkonto.

Artikel 64

Nationella betalningstransaktioner

För rent nationella betalningstransaktioner får medlemsstaterna föreskriva kortare maximitider för genomförandet än de tider som anges i detta avsnitt.

Artikel 64a

Valuteringsdag och tillgängliga medel

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens konto är den dag då betalningstransaktionsbeloppet krediteras betalningsmottagarens betalkonto.

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör skall säkerställa att medlen ställs till betalningsmottagarens förfogande när dessa medel krediteras dennes betalkonto.¹
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att valuteringsdagen för debitering av betalarens betalkonto infaller tidigast när betalningstransaktionsbeloppet debiteras detta betalkonto.

¹ Delvis i linje med ändringsförslag 259, ECON. Anpassning till artikel 63.

AVSNITT 3

ANSVAR

Artikel 65

Valuteringsdag

Utgår.

Artikel 66

Felaktiga unika identifikationskoder

1. Om en betalningsorder genomförs med hjälp av en unik identifikationskod, skall betalningsordern anses ha genomförts korrekt vad avser den betalningsmottagare som angetts i den unika identifikationskoden.
2. Om den unika identifikationskod som lämnats av betaltjänstanvändaren är felaktig, skall betaltjänstleverantören inte vara ansvarig enligt artikel 67 för att transaktionen inte genomförts eller för brister i genomförandet av den.

Betalarens betaltjänstleverantör skall dock vidta skäliga åtgärder för att söka återvinna de medel som betalningstransaktionen avsåg.

Om så har avtalats i ramavtalet får betaltjänstleverantören ta ut en avgift av betaltjänstanvändaren för återvinningen.

3. Om en betaltjänstanvändare lämnar information utöver den som krävs enligt artikel 26.1 a eller artikel 31.2 b, skall betaltjänstleverantören endast vara ansvarig för genomförandet av betalningstransaktioner i enlighet med den unika identifikationskod som betaltjänstanvändaren har angivit.

4. Medlemsstaterna skall kräva att betalarens betaltjänstleverantör ser till att det på lämpligt sätt går att kontrollera, om möjligt med beaktande av betaltjänstens utformning och de tekniska begränsningarna, att den unika identifikationskoden är riktig och/eller stämmer med annan information som begärs av betaltjänstleverantören enligt artikel 26.1 a eller artikel 31.2 b. Om den unika identifikationskoden visar sig vara felaktig eller inte överensstämmer med de andra begärda uppgifterna, skall betalarens betaltjänstleverantör vägra att genomföra betalordern eller informera betalaren om detta

Artikel 67

Betalningstransaktioner som inte genomförts eller genomförts bristfälligt

1. (...)
- 1a. Om en betalorder har initierats av betalaren, skall hans betaltjänstleverantör ansvara för att betalningstransaktionen genomförs korrekt utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 47a, artikel 66.2–3 och artikel 70.¹ Om (...) betalningstransaktionen genomförts bristfälligt, skall betaltjänstleverantören (...) utan onödigt dröjsmål återbetala beloppet av (...) den bristfälliga betalningstransaktionen till betalaren och i förekommande fall återföra det betalkonto som debiterats detta belopp till den kontoställning som skulle ha förelegat om den (...) bristfälligt genomförda betalningstransaktionen inte hade ägt rum.
- 1b. Om en betalorder har initierats av eller via betalningsmottagaren, skall hans betaltjänstleverantör, ansvara för att betalningstransaktionen genomförs korrekt utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47a, artikel 66.2 och 66.3 och artikel 70. Om betalningstransaktionen inte genomförs eller vid brister i genomförande av den, skall betaltjänstleverantören utan onödigt dröjsmål (...) göra beloppet av den icke genomförda eller bristfälligt genomförda betalningstransaktionen tillgängligt för betalningsmottagaren och i förekommande fall kreditera betalningsmottagarens betalkonto med motsvarande belopp.

¹ Motsvarar ändringsförslag 262, ECON; "strikt" utgår och nödvändiga hänvisningar har lagts till.

- 1c. Om en betalorder har initierats av betalaren, skall hans betaltjänstleverantör dessutom vara ansvarig för eventuella avgifter och för eventuell ränta som betalaren skall erlägga till följd av att betalningstransaktionen inte genomförts eller genomförts bristfälligt. Om en betalorder har initierats av betalningsmottagaren, skall hans betaltjänstleverantör dessutom vara ansvarig för eventuella avgifter och för eventuell ränta som betalningsmottagaren skall erlägga till följd av att betalningstransaktionen inte genomförts eller genomförts bristfälligt.

Artikel 68

Överföringar till tredje land

Utgår.¹

Artikel 69

Ytterligare ekonomisk ersättning

All ekonomisk ersättning utöver den ersättning som föreskrivs i detta avsnitt får fastställas i enlighet med tillämplig lag för det avtal som ingåtts mellan betaltjänstleverantören och hans betaltjänstleverantör.

Artikel 70

Befrielse från ansvar

Ansvar enligt kapitlen 1 och 2 skall inte vara tillämpligt i fall av *force majeure* eller då en betaltjänstleverantör är bunden av andra rättsliga krav som omfattas av nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning.

¹ Som i ändringsförslag 267, ECON.

¹Kapitel 2 a

Massbetalningsinstrument

Kapitel 3

Dataskydd

Artikel 71

Dataskydd

Medlemsstaterna skall tillåta att betalningssystem och betaltjänstleverantörer behandlar personuppgifter när detta är nödvändigt för att säkerställa förebyggande, undersökning och avslöjande av brott som gäller betalningsbedrägerier. Behandlingen av personuppgifter skall genomföras enligt direktiv 95/46/EG.

Kapitel 4

Klagomål och förlikning för tvistlösning

AVSNITT 1

KLAGOMÅLSFÖRFARANDEN

Artikel 72

Klagomål

1. Medlemsstaterna skall se till att förfaranden inrättas för att göra det möjligt för betaltjänstanvändare och andra berörda parter, däribland konsumentorganisationer, att anmäla klagomål som rör betaltjänstleverantörers påstådda överträdelser av bestämmelserna i nationell lagstiftning om genomförande av direktivets bestämmelser.

¹ Något kapitel om massbetalningar skall inte ingå i direktivet. Frågan tas upp i artikel 40d.

2. I lämpliga fall, och utan att det påverkar rätten att klaga inför domstol i enlighet med nationell lagstiftning om förfaranden, skall klaganden i svaret från den behöriga myndigheten informeras om de förlikningsförfaranden som inrättas enligt artikel 75.
- 2a. Utgår.

Artikel 73

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall föreskriva påföljder för överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Medlemsstaterna skall anmäla de bestämmelser som avses i artikel 73.1 och de behöriga myndigheterna enligt artikel 74 till kommissionen senast den dag som anges i artikel 85.1 första stycket samt utan dröjsmål alla senare ändringar som påverkar dem.

¹*Artikel 74*

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de förfaranden för klagomål och de sanktioner som föreskrivs i artikel 72.1 och i artikel 73 första stycket handläggs av de myndigheter som givits befogenhet att se till att de bestämmelser i nationell lagstiftning som antagits enligt detta direktiv efterlevs.

¹ Se skäl 34a.

2. Vid överträdelse eller misstanke om överträdelse av bestämmelser i nationell lagstiftning som antagits enligt avdelningarna III och IV i detta direktiv skall den behöriga myndighet som avses i punkt 1 vara den behöriga myndigheten i betaltjänstleverantörens hemmedlemsstat, utom för filialer och ombud vars verksamhet bedrivs enligt (...) rätten till etablering då den skall vara värdmedlemsstatens behöriga myndighet.

AVSNITT 2

FÖRLIKNINGSFÖRFARANDEN

Artikel 75

Förlikning

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att lämpliga och effektiva förfaranden för klagomål och prövning för extrajudiciell lösning av tvister mellan betaltjänstanvändare och deras betaltjänstleverantörer i tvister om rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv införs och att befintliga organ utnyttjas i tillämpliga fall.¹
2. När det gäller gränsöverskridande tvister skall medlemsstaterna förvissa sig om att dessa organ samarbetar aktivt för att lösa tvisterna.

Artikel 75a

Statistiska uppgifter

Utgår.

¹ Ordförandeskapet hör med medlemsstaterna om punkt 1 som Europaparlamentet vill behålla enligt kommissionens förslag eller skärpt enligt rådets tidigare lydelse.

AVDELNING V

GENOMFÖRANDEÅTGÄRDER OCH BETALNINGSKOMMITTÉ

Artikel 76

Genomförandeåtgärder

1. För att kunna ta hänsyn till teknik- och marknadsutvecklingen på området för betaltjänster och för att sörja för enhetlig tillämpning av detta direktiv får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 77.2 anta följande genomförandeåtgärder:
 - a) Anpassa förteckningen över verksamheter i bilagan till detta direktiv, i enlighet med artiklarna 2–4 och artikel 10.
 - b) Uppdatera definitionen av mikroföretag enligt artikel 4.19a i enlighet med en ändring av rekommendation 2003/361/EG.¹
 - c) Uppdatera de belopp som anges i artiklarna 2.1 och 50.1 för att ta hänsyn till inflation och viktiga händelser på marknaden.
2. Ingen vidtagen genomförandeåtgärd får innebära en ändring av de väsentliga bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 77

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en betalningskommitté, nedan kallad "kommittén", som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

¹ Ändring till följd av att definitionen av mikroföretag har tagits med på nytt.

2. När det hänvisas till denna punkt i andra artiklar skall artikel 5a och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

AVDELNING VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 78

Fullständig harmonisering

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 23b.2, 34.3, 36(3), 37(3), 40b(2) 40c.3a, 50.2a, 64 och 80 får medlemsstaterna i den mån detta direktiv innehåller harmoniserade bestämmelser inte behålla eller införa andra bestämmelser än de som föreskrivs i detta direktiv.
- 1a. Om en medlemsstat utnyttjar någon av de möjligheter som avses i punkt 1, skall den informera kommissionen om detta och om alla eventuella senare ändringar. Kommissionen skall offentliggöra informationen på en webbplats eller på annat sätt som gör att den lätt kan nås.
2. Utgår.¹
3. Medlemsstaterna skall se till att betaltjänstleverantörer inte avviker från bestämmelser i nationell lagstiftning som genomför eller motsvarar bestämmelser i detta direktiv på ett sätt som är till nackdel för betaltjänstanvändaren, såvida inte detta uttryckligen föreskrivs i direktivet.

Betaltjänstleverantörer får dock besluta att bevilja betaltjänstanvändare förmånligare villkor.

¹ Motsätter sig strykningen: UK, LUX och kommissionen.

Artikel 79

Översyn

Senast tre år efter den dag som anges i artikel 85.1 första stycket skall kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska centralbanken överlämna en rapport om genomförandet och resultatet av detta direktiv, särskilt i fråga om

- eventuella behov av att utvidga direktivets tillämpningsområde till betalningstransaktioner i alla valutor och till betalningstransaktioner där endast en av betaltjänstleverantörerna är belägen i gemenskapen,

¹[– eventuell inverkan av tillståndskraven för betalningsinstitut på konkurrensen mellan betalningsinstitut och andra tjänsteleverantörer samt vad gäller hinder mot marknadstillträde för nya tjänsteleverantörer], och

- [– tillämpning av artiklarna (...) 23f och (...) 40d i detta direktiv och eventuella behov av att se över dess tillämpningsområde när det gäller (...) mikrobetalningsinstrument och elektroniska pengar,²

när så är lämpligt åtföljt av ett förslag till översyn.

Artikel 80

Övergångsbestämmelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/60/EG eller annan tillämplig gemenskapslagstiftning skall medlemsstaterna tillåta att juridiska personer, däribland finansiella institut enligt direktiv 2006/48/EG, som har inlett verksamhet som betalningsinstitut enligt detta direktiv i enlighet med den nationella lagstiftning som gällde före [*dagen för direktivets ikraftträdande*] att fortsätta denna verksamhet inom den berörda medlemsstaten under högst 18 månader efter den dag som anges i artikel 85.1 första stycket utan auktorisation enligt artikel 6. Den som inte har beviljats auktorisation inom denna period skall förbjudas enligt artikel 23a att tillhandahålla betaltjänster.

¹ Inom hakparentes p.g.a. sambandet med frågan om tillsynskrav m.m. som kvarstår.

² Till följd av de nya artiklarna 23f och 40d om mikrobetalningsinstrument och elektroniska pengar.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att juridiska personer enligt punkt 1 automatiskt skall beviljas auktorisation och upptas i registret enligt artikel 8 om de behöriga myndigheterna redan har bevis för att kraven i artiklarna 5 och 6 är uppfyllda. De berörda myndigheterna skall informera de berörda entiteterna innan de beviljas auktorisation.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/60/EG eller annan tillämplig gemenskapslagstiftning får medlemsstaterna tillåta att fysiska eller juridiska personer som har inlett verksamhet som betalningsinstitut enligt detta direktiv i enlighet med den nationella lagstiftning som gällde före [*dagen för direktivets ikraftträdande*] och som har rätt till undantag enligt artikel 21 att fortsätta denna verksamhet inom den berörda medlemsstaten under högst [tre] år utan att ha beviljats undantag enligt artikel 21 och inte varit upptagna i registret enligt artikel 8. Den som inte har beviljats undantag inom denna period skall förbjudas enligt artikel 23a att tillhandahålla betaltjänster.

Artikel 81

Ändring av direktiv 97/7/EG

Artikel 8 i direktiv 97/7/EG skall utgå.

Artikel 82

Ändring av direktiv 2006/48/EG

I artikel 24.1 i direktiv 2006/48/EG skall följande stycke läggas till efter första stycket:

"Utan att det påverkar led e skall finansiella institut i den utsträckning som de tillhandahåller betaltjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv [...] om betaltjänster på den inre marknaden * uppfylla kraven i avdelning II i det direktivet.

(*) EUT L ...,s.,s."

Artikel 83

Ändring av direktiv 2002/65/EG

Direktiv 2002/65/EG skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 8 skall utgå.
2. I artikel 4 skall följande stycke läggas till:
 - (5) När även Europaparlamentets och rådets direktiv [.../...]^{*} är tillämpligt skall informationsbestämmelserna enligt artikel 3.1 i detta direktiv, med undantag av punkterna 2 c–2 g, 3 a, 3 e samt 4 b, ersättas av artiklarna 25, 26, 30 och 31 i det tidigare direktivet.¹

(*) EUT L ..., s."

Artikel 83a

Ändring av direktiv 2005/60/EG

Direktiv 2005/60/EG skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.2 a skall ersättas med följande:
 - "a) Ett företag som inte är ett kreditinstitut och som bedriver en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12 och 14 i bilaga I till direktiv 2006/48/EG, inbegripet valutaväxlingsverksamhet (bureaux de change) och tillhandahållande av betaltjänster enligt artikel 4.2 a i direktiv [...]"

¹ Ändring till följd av artikel 23c.2.

Artikel 83a

Ändring av direktiv 2005/60/EG

1a. Artikel 15.1 och 15.2 skall ersättas med följande:

- "1. I de fall där en medlemsstat tillåter de kreditinstitut och finansiella institut som avses i artikel 2.1.1 eller 2.1.2 och som är belägna på dess territorium att bli betrodda som tredjepart nationellt, skall medlemsstaten under alla omständigheter göra det möjligt för de institut och personer som avses i artikel 2.1 och som är belägna på dess territorium att i enlighet med bestämmelserna i artikel 14 erkänna och godta resultatet av kraven på kundkontroll i artikel 8.1a–8.1c som genomförts i enlighet med detta direktiv av ett institut enligt artikel 2.1.1 eller 2.1.2 i en annan medlemsstat, med undantag av valutaväxlingskontor, och som uppfyller kraven i artiklarna 16 och 18, även om de handlingar och uppgifter på vilka dessa krav grundar sig är annorlunda än dem som krävs i den medlemsstat till vilken kunden hänvisas.
2. I de fall då en medlemsstat tillåter att valutaväxlingskontor enligt artikel 3.2a och som är belägna på dess territorium blir betrodd som nationell tredje part, skall den medlemsstaten under alla omständigheter i enlighet med artikel 14, tillåta att de erkänner och godtar resultatet av kraven på kundkontroll i artikel 8.1 a–8.1c som genomförts i enlighet med detta direktiv av samma typ av institut i en annan medlemsstat och som uppfyller kraven i artiklarna 16 och 18, även om de handlingar och uppgifter på vilka dessa krav grundar sig är annorlunda än dem som krävs i den medlemsstat till vilken kunden hänvisas."

2. I artikel 36.1 skall andra meningen utgå från och med det datum som anges i artikel 85.1 första stycket i detta direktiv.

Artikel 84
Upphävande

Direktiv 97/5/EG skall upphöra att gälla med verkan från och med den dag som anges i artikel 85.1 första stycket.

Artikel 85
Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast [18] månader efter dagen för dess antagande]. De skall genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 86
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 87

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

"BETALTJÄNSTER" ENLIGT ARTIKEL 4

1. Tjänster som möjliggör kontantinsättningar på ett betalkonto samt de transaktioner som krävs för förvaltningen av ett betalkonto.
2. Tjänster som möjliggör kontantuttag från ett betalkonto samt de transaktioner som krävs för förvaltningen av ett betalkonto.
3. Genomförande av betalningstransaktioner, däribland överföring av medel, från ett betalkonto hos användarens betaltjänstleverantör eller någon annan betaltjänstleverantör:
 - Genomförande av direktdebitering, även direkt engångsdebitering.
 - Genomförande av betalningstransaktioner med betalkort eller liknande.
 - Genomförande av betalningar, även stående betalningsorder.
4. Genomförande av betalningstransaktioner, när medlen täcks genom en kreditöverenskommelse för en betaltjänstanvändare:
 - Genomförande av direktdebitering, även direkt engångsdebitering.
 - Genomförande av betalningstransaktioner med betalkort eller liknande.
 - Genomförande av betalningar, även stående betalningsorder.
5. Utfärdande av betalkort som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att överföra krediterade medel (bankkort) eller medel som täcks av kreditöverenskommelser (kreditkort).¹
6. Utgår.²
7. Penningförmedling.

¹ Som i ändringsförslag 280, ECON.

² Punkten utgår eftersom betalningstransaktioner där medlen utgörs av elektroniska pengar redan omfattas av punkt 3 enligt definitionen av medel i artikel 4.8.

8. Genomförande av betalningstransaktioner med någon teknisk utrustning för distanskommunikation, till exempel mobiltelefoner eller annan digital eller informationsteknisk utrustning av den tjänsteleverantör som driver systemet eller nätet för telekommunikation eller informationsteknik och som handlar på uppdrag av betaltjänstanvändaren, utom då den digitala utrustningen eller den elektroniska kommunikationstjänsten i huvudsak tillhandahålls med användning av själva utrustningen och betalningen genomförs direkt till den tjänsteleverantör som driver systemet eller nätet för telekommunikation eller informationsteknik för dess egen räkning och inte som mellanhand för tredje part.¹
9. Utgår.²
-

¹ Förenligt med ändringsförslag 283, ECON.

² Som i ändringsförslag 284, ECON.